

สารรักษ์วัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ISSN 1905-937X ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๖ มกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๓

สารรักษ์วัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ดวงสุดา
นายอติศักดิ์
นายเชาว์เลิศ

นางจิรพร
โกลิศจนกุล
ขวัญเมือง

บรรณาธิการ

นายประสงค์

เชียววงจิ๋ว

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายอภิเกียรติ
นายธนศ

อภิสิทธิ์
และจันทน์

กองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ
นายธีระชัย
นายสุรพงษ์
นายวิชาญ
นางสาวพวงมา
นายอภิเกียรติ
นายอภิเกียรติ
นายสุนทร
นายสุนทร

นางสาวณิชา
นางสุ
เชียนเสาวรส
ดงม
จุฑาธิปไตย
ปาริชาติ
ศรีงาม
อภิสิทธิ์
อนันต์ชานนท์
พรหม
สุชล

ฝ่ายศิลปกรรม

นายธน
นายธน
นางสาวสุวิทย์
นางสาวกิตติมา

และจันทน์
สุชล
ใจงาม
จันทวงศ์

ฝ่ายออกแบบศิลปกรรม

นายอภิเกียรติ
นายธน

อภิสิทธิ์
และจันทน์

ฝ่ายประสานงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์
นายธน
นายธน
นางสาวสุวิทย์
นางสาววิภา
นางสุวิภา
นายธีระพงษ์
นายธน
นายธน
นางสาวสุวิทย์
นางสาวกิตติมา

นางสุ
คำม
จันทร์เมือง
ศิริ
อินท
สูงป่าน
และจันทน์
สุชล
ใจงาม
จันทวงศ์

ฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

นางสุวิภา
นางโสภณ
นายสุนทร
นายธีระพงษ์
นางสาวสุวิภา

อัญชลี
ดา
พรหม
จิตต์
ทูล

สำนักข่าวอีเอสโอ : กองศิลปวัฒนธรรม

พิมพ์ที่ : วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทบรรณาธิการ

วันแรกนาขวัญปีนี้ใคร่ลองทำนายว่าปีชวด พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้บ้านเมืองยังไม่
เรียบร้อยการทํานานที่ต้องพึ่งพาอาศัยต้องระมัดระวังและวางแผนไว้ดี ๆ
(ที่ค่อนข้างน้อย ที่ลุ่มน้ำท่วม) ก็ขอให้คนไทยเตรียมตัวรับสภาพที่จะเกิดขึ้นในปีนี้และ
ในอนาคต แต่ บก. เห็นว่าเราน่าจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อม
มาก ๆ น้อย เพราะปีนี้อากาศร้อนกว่าทุกปี และก็จะพุดค่านี้นะเหมือนกันในปีต่อไป
ดังนั้นจึงต้องปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนรับรู้ เรียนรู้ ตระหนักและร่วมด้วยช่วยกัน ถึงใกล้ตัว
ที่ทำได้ ช่วยกันดูแล เช่นช่วยกันปลูกต้นไม้ให้มากขึ้น ประหยัดพลังงานทุกอย่างที่
ต้องลงทุนมาก ๆ ให้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ สำหรับกิจกรรมนักศึกษา
เกี่ยวกับการปลูกป่าทั้งป่าชายเลนและป่าบกนั้น นอกจากจะสร้างจิตสำนึกแล้วยัง
เป็นกิจกรรมที่สนองแนวพระราชดำริ และถือเป็นการเฉลิมพระเกียรติในหลวงและ
พระราชินี ร่วมกันทำทุกปี ดีนะ

สำนึกวัฒนธรรมฉบับนี้น่าจะนำเสนอความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรม
ในหลาย ๆ สาขาทั้งเนื้อหาสาระและภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ผู้ซึ่งสาร
บางท่านชมเชยมาเราก็ขอขอบคุณ และพร้อมรับคำติเพื่อให้เกิดการพัฒนาใน
โอกาสต่อไป

บรรณาธิการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งของมหาวิทยาลัยฯ
และอื่นๆที่น่าสนใจ
2. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมของบุคลากร ในมหาวิทยาลัยฯ
อันเป็นหนึ่งในภารกิจ

ขอเชิญคณาจารย์ส่งบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมเผยแพร่
ใน "สารรักษ์วัฒนธรรม" ได้ที่กองศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๕๑๗ ถนนนครสวรรค์ แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๒๘๔ ๐๖๕๔

อาศิรพา
เอกอัครราชินี

ราชสวดี
ศรีสยามินทร์

อินทวิเชียรรัตน์ ๑๑

องค์ราชินีนาถ

คุณูปพระภูมิ

เกื้อกูลผดุงกิจ

ผอ.นวัตกรมโนรมย์

เคียงครองยุคลบาท

ทุกขัตติ ๘ เติมเต็ม

เยี่ยมเยียนประชาราษฎร์

ไพรีฟ้าผ่องใส

ยอกรประนมหัตถ์

อวยองค์พระทรงบุญ

เกริกเกียรติวิรุฬห์โรจน์

เนาท่ามศิวาลัย

ยศยิ่งวิมลยศ

ยลยินกนิพนาม

ทรงปารมีเปี่ยม

รองบุญพระภูธร

ทรงสืบสวัสด์ผล

โสภณเพิ่มสวัสดิ์

วราชสวปศรี

สิริเสริมโรดม

อภิมิตรประสิทธิ์สม

ปรมินทร์สุปรีดีเปรม

นรชาติก็อิมเอม

สุสานตินิกไทย

ยุยาตร ณ เขตไกล

ปิตินพระการุณย์

นารัตน์สถิตพูน

ทิตชีวิธิตชัย

นฤโฆษอดิทัย

ศุภอาสน์พิลาสงาม

จรวดสยามคาม

รตินบคุณากร

มนเทียมนิพัทธ์

บริบูรณ์ทิบุลพัฒน์

นพพลเสวตจักร

สุวิภาณตน์นรินทร์เทอด

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า ผู้เรียบเรียง นายอภิเกียรติ และนางสาวกิตติมา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
นางสาวกิตติมา ศรีงาม ประพันธ์

พระคู่ขวัญ ลับกลัฟ ชาวสยาม

พุทธศักราช ๒๕๕๓ นับเป็นปีมหามงคล เนื่องในโอกาสครบรอบ ๖๐ ปี แห่งพระราชพิธีราชาภิเษกและพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส(วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ เป็นวันพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๓ เป็นวันพระราชพิธีบรมราชาภิเษก) ด้วยจิตสำนึกแห่งความจงรักภักดี และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมทั้งสองพระองค์ ปวงพสกนิกรชาวไทยและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอโน้มถวายพระพร ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ทรงพระเกษมสำราญเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยตลอดไป

กองบรรณาธิการ

อันเนื่องมาจากปก

สารบัญ

- ๔..... อาศิรวาทราชสดุดี
- ๕..... สารจากอธิการบดี
- ๖..... จักเดินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท
- ๘..... ข้อมูเรียนแก้วหลังพระประธานวัดราชาธิวาส
- ๑๐..... คู่มือศิลปพิธีสยาม
- ๑๒..... เพลงลูกทุ่งไทย สายใยวัฒนธรรม
- ๑๔..... ปาฏิหาริย์เสด็จเตี่ย
- ๑๖..... ท้องหัวเข้างวีเพชรบุรี
- ๑๘..... มารตามหาบูรณ
- ๒๐..... เมื่อไปสอนภาษาไทยในคุนหมิง
- ๒๒..... ศิลปะวิจิตร
- ๒๔..... วิถีไทย
- ๒๖..... ปกิณกะวัฒนธรรม

สารจากอธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเห็นคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมทรงห่วงใยการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เหมาะสมและทรงฝากเป็นภาระของบัณฑิต และสถาบันการศึกษาด้วยพระราชนิพนธ์พระราชดำริว่าบัณฑิตในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หลายครั้ง ครั้งที่สำคัญก็คือทีมมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๓ ความตอนหนึ่งว่า “งานด้านการศึกษาศิลปและวัฒนธรรมนั้น คืองานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและทางจิตใจ ซึ่งเป็นต้นทุนที่องค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่น ๆ ทั้งหมด และเป็นปัจจัยที่จะช่วยให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป ทุกคนจึงต้องทำความเข้าใจในความสำคัญข้อนี้ให้ถ่องแท้และต้องสำนึกตระหนักในหน้าที่ ในความผูกพันในความรับผิดชอบ อันมีอยู่ต่อบ้านเมืองและสังคม”

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้น้อมนำพระบรมราโชวาทดังกล่าวมาปฏิบัติ ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมทุกโครงการ การให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ทางวัฒนธรรมทั้งในและนอกห้องเรียน แต่อย่างไรก็ตามความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของกระแสโลกที่ถาโถมเข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็วมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการดำเนินชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมจนบางครั้งถึงขั้นคลั่งไคล้วัฒนธรรมต่างประเทศ เช่น การแต่งตัวแบบเกาหลี การกินอาหารแบบญี่ปุ่น เป็นต้น จึงเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่จะต้องฝึกฝนให้นักศึกษาได้ตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมนั้นถ้าเปลี่ยนแล้วดี กว่า สะดวกในการปฏิบัติดีกว่า ก็ควรจะดัดแปลงบ้างแต่ควรพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อน

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารวัตรวิวัฒน์ธรรมฉบับนี้จะเป็นสื่อที่ดีทางวัฒนธรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย หวงแหนและบำรุงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของเราให้คงอยู่ตลอดไป

(รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตไธธิส)

 อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โดย น.ส. เจนจิรา เบ็ดศรี **

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตา ทรงเป็นพ่อหลวงของปวงประชาชนชาวไทยทุกคน พระองค์พระราชทาน พระราชดำริ พระราชดำริสัสดิ์แนะแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างความผาสุกให้กับคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงวางรากฐานการพัฒนาในบทบาท ช่วยเหลือผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ทรงมีวิสัยทัศน์กว้างไกล แนะนำส่งเสริมให้ประชาชน มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความเป็นอยู่พอดี พอมี พอกิน พอใช้ เป็นอิสระบ้างมียึดติดกับเทคโนโลยีหรือตามกระแสสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ไข่มุกที่เกิดจากเศรษฐกิจตลาดเสรีทำให้เกิดผลกระทบ หรือได้รับปัจจัยที่ไม่รุนแรง สายพระเนตรอันกว้างไกลดังกล่าว ย่อมทรงสร้างให้ประเทศไทย มีความมั่นคง มีความก้าวหน้าเสียหลายขนานเป็นแบบอย่างประเทศที่เกิเกิดขึ้นแล้ว

พระองค์ทรงประกอบพระราชกรณียกิจทุกด้านด้วยความวิริยะอุตสาหะ พุ้มพระเสถียรปัญญา ตราตรารัฟพระวายุเพื่อค้นหาแนวทางพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขเพื่อปวงพสกนิกร และบังเกิดผลเป็นที่ประจักษ์แล้วดังเช่นในหลวงวรากรณ์ที่ผ่านมา เมื่อเกิดภาวะความตดตอยทางเศรษฐกิจจนทั่วทั้งโลก ผู้ที่ยึดถือและปฏิบัติตามแนวพระราชดำรัส **“เศรษฐกิจพอเพียง”** จะไม่ได้รับผลกระทบรุนแรง เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวปรัชญาการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวบนฐานของความพอเหมาะพอดี สามารถดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อน ไม่บียดเบียนผู้อื่น สร้างรากฐานความมั่นคงอย่างค่อยเป็นค่อยไป พอมีกินมีใช้ หากเหลือกินเหลือใช้ก็นำไปขายหรือช่วยเหลือผู้ไม่มี เป็นการสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนที่ขาดหายไปให้กลับมา เราทราบดีอยู่แล้วว่าผลกระทบจากการปรับวัฒนธรรมระดับนี้ ทำให้เกิดความเสียหายยาวนานทั้งด้านการเป็นนักบริโภคนิยม เกิดความหะเหอะขยานอยาก อยากมีอยากได้ โดยไม่พิจารณาฐานความมั่นคงของตนเองทำให้เกิดหนี้สิน เกิดความทุกข์ที่ถากายและใจ ซึ่งไม่เหมาะสมกับคนไทยแต่ละหลายวิถีชีวิตดั้งเดิมแบบไทย มาเปลี่ยน

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นกาวใจโคกอย่างชาญฉลาด มีสติ รู้จักความพอเหมาะพอดี ย่อมไม่เกิดความสุขเสีย แม้จะไม่ใช่ตัวอย่างรวดเร็ว แต่มุมเกิดทุกขียกยักไม่ขาดแคลน เพราะความพอมีพอกินนั้นสามารถลุ่มลึกลงใจได้ สามารถลุ่มลึกลงใจเหลือผู้ใด หากสังคมโดยทั่วไปยึดแนวพระราชดำริดังกล่าวนี้ จะทำให้สังคมเกิดการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เกิดความรัก สามัคคี มีความอบอุ่นเอื้ออาทรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ประชาชนไม่ทิ้งถิ่นฐาน ทิ้งครอบครัว ทั้งจิตชีวิตเดิมเพื่อหาจิตชีวิตใหม่ที่ไม่เหมาะสมอย่างอื่น นอกจากนั้นแนวพระราชดำรินี้ในการเลือกใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ไม่ต้องลงทุนมากมาย อย่างเช่นการใช้หญ้าแฝกในการอนุรักษ์ดิน และน้ำ เป็นแบบอย่างที่ดีไทยทุกคนควรศึกษาแนวคิดและแบบอย่างเพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนา ผลของการอนุรักษ์ดินและน้ำโดยใช้หญ้าแฝกนั้นปรากฏให้เห็นในแปลงสาธิตโครงการพระราชดำริต่าง ๆ เช่น ที่เขาหินซ้อน จังหวัดฉะเชิงเทรา หรือที่ห้วยฮ่องไคร้ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนอีกประการการศึกษาทดลองผ่านกระบวนการหลายขั้นตอนจนค้นพบว่าเกิดผลดีโดยไม่ต้องใช้เงินลงทุนสร้างเขื่อน สร้างพังกั้นให้สืบแปลงมากมาย

จากแนวพระราชดำริและพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานให้กับพลกนิกรชาวไทยนั้น นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงที่ปวงประชาชาวไทยทุกคนจักได้เจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท แนวพระราชดำริสู่เศรษฐกิจพอเพียงเท่านั้น เป็นฐานของชีวิต หากมั่นคงแล้วการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ย่อมสร้างเสริมความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจในที่สุดต่อยอขึ้นได้ และก่อให้เกิดความยั่งยืนถาวรเกิดความเข้มแข็งความเจริญในครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังพระบรมราโชวาท ที่พระราชทานดังนี้

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือความพอมีพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานที่มั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้าง ค่อยเสริมความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่打好基础ปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องกันแล้ว ก็จะไม่เกิดความสมดุลในสิ่งต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากอันเหลือในที่สุด

* เวียงควาญชนะเสด็จการปกครองในกิจกรรม " 5 ธันวาคมพสกนิกร เฉลิมพระชนม์ ๘๖ พรรษาเสาวราช "

โบราณสถานวัดร้างวัดการประจวบเชิงความเฉลิมพระเกียรติ
เรื่อง “ จักเดินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท ”

วันพฤหัสบดีที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ณ หอประชุมคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	สังกัด	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑.	นางสาวเจนจิรา เชิดศรี รองชนะเลิศอันดับ ๑	คณะบริหารธุรกิจ		เงินสด ๓,๐๐๐ บาท พร้อมเกียรติบัตร
๒.	นายสันติ ธรรมสุริยธรรม รองชนะเลิศอันดับ ๒	คณะอุตสาหกรรมเกษตร และออกแบบแฟชั่น		เงินสด ๒,๐๐๐ บาท พร้อมเกียรติบัตร
๓.	นางสาวจิตมา ทูตสวัสดิ์ ชมเชย ลำดับ ๑	กองประชาสัมพันธ์		เงินสด ๑,๐๐๐ บาท พร้อมเกียรติบัตร
๔.	นางสาวขวัญแก้ว ขนิบเทศ ชมเชย ลำดับ ๒	คณะบริหารธุรกิจ		เงินสด ๑,๐๐๐ บาทพร้อมเกียรติบัตร

[illegible]

ขั้นที่เจ็ดแล้ววัดราชวชิราลงนั้นมันส่งนางไปชกมากในหลายๆด้าน
ไม่ว่าจะเคยเป็นที่ประทับระหว่างกรมพระยง พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้าน
นาโบล รัชกาลที่ ๓ พร้อมด้วย กรมพระยงวังมบรมเสนาญักษ์ พระบ
รมเสด็จพระชนมดลเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ อยู่ในพระตำหนักของพระบาท
สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านี้จะอยู่พระตำหนักนั้นในชื่อว่า **“วัดราชวชิราลง”**
ซึ่งมีความหมายว่า **“วัดอันเป็นที่ประทับของพระราชา”** ส่วนพระองค์เองเมื่อ
ครั้งทรงพระชนมายุ ก็ได้เสด็จประทับอยู่ที่วัดนี้ แล้ววัดราชวชิราลงนี้ก็ถือว่า
สำคัญทางพระบวรพุทธศาสนา พัฒนาโดยพระมหาธาตุเจ้าแก้ว จากพระมหาจักรี
ไทยในราชวงศ์จักรีต่อมาโดยตลอด อีกทั้งอาคารต่างๆ ที่เป็นสถาปัตยกรรมไทย
ประยุกต์ที่ออกแบบโดยสมเด็จพระนางเจ้า กรมพระยาอินทราทิติวงศ์ โดยเฉพาะ
พระอุโบสถที่ทรงพระกรุณาฯ โดยอาคารลักษณะศิลปะที่ผสมผสานอย่างโบราณ
มาดัดแปลงให้ไทยเหมาะสมกับในปกครองนั้น ซึ่งสิ่งนี้จะไม่ไปถูกมองว่าเป็น
โบราณ แต่ก็จะที่คิดสร้างสรรค์อย่างนำสมัย โดยเฉพาะการประยุกต์เอา
ปูนปลาสเตอร์มาทำเป็นประติมากรรมปูนปั้นต่างๆ พระบรมมหาราชวัง
อันก็สะท้อนภาพนี้ ซึ่งดูแล้วเป็นสถาปัตยกรรมที่เข้าพระชมและโดย
ผสมกับ นามการที่เล่นทำให้เกิดความคิดว่า ไม่เพียงแต่กับไป ดลลงแล้วโดย

ได้ถูกสร้างมาแล้วเป็นเวลาร้อยกว่าปี ยิ่งที่คนยังเอ่ยนามได้ สิ่งที่ได้สัมผัสแล้ว
แรกเมื่อเข้าไปภายในพระอุโบสถก็คือ ความงดงามของจิตรกรรมและ
ประติมากรรมต่างภายในพระอุโบสถ โดยพระอุโบสถองค์แรกเป็น ๑๓ ห้อง
ไม่มีมณฑปมาวัดที่พอไว้ พื่อคนเข้าพระอุโบสถเพียงคนละห้องหนึ่งห้องที่
ประดิษฐานพระสัมพุทธพระนิเป็นพระประธานส่วนห้องที่สามที่อยู่หลังสุด
เป็นที่ประดิษฐานพระประธานองค์เดียวพระรัตนมา **พระสัมพุทธองค์ในอาสน์**
จะเรียกได้ว่าพระอุโบสถหลังนี้มีพระประธานสององค์ด้วยกัน ๓ เหตุที่มี
พระประธานสององค์ก็แสดงเป็นความหนึ่งเป็นเป็นความหาพระชาติที่มี
พระพุทธเจ้าสองรัชกาลที่ ๕ ของเขาหนึ่ง ว่าพระองค์ประดิษฐานพระสัมพุทธ
พระนิ อันเป็นที่สักการะของพระบรมชนกนาถราช ประจำพระอุโบสถหลัง
นี้เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากพระสัมพุทธพระนิเป็นที่ประดิษฐานอยู่ที่พระอุโบสถ
วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นความสมควรแล้วทรงให้จำลององค์หนึ่งมา
มา แต่ก็มีปัญหาว่า พระประธานองค์เดิม จะย้ายไปที่ไหน และให้ใคร
พระราชทานตัวถ้าย้ายไปที่ไหนจะเหมือนเดิมได้เจ้าอาวาสเดิม จึงทรงให้กับห้อง
พระอุโบสถอีกห้องหนึ่ง เพื่อจะประดิษฐานพระพุทธรูปไม้ระคนกัน นับว่า
เป็นพระชาติที่วิเศษสมกับเจ้าอาวาสพระองค์หนึ่งท่านอย่างนี้

โดย: สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ใต้ฐานพุทธนิมิตแห่งพระสัมพุทธพจน์นั้นเป็นลัคนาสลักอักษรที่ ๖ ใต้พระพุทธรูปในพระอุณาโลม ให้พระวิฆเนศวรพระราชนัดสรังการาสสมเด็จพระนางเจ้าพระศรีวิทธิชนพร บรมราชินีมา ณ อัครภาคที่ ๕ วิธินอกจากนั้น ในรัชกาลปัจจุบันกับพระพุทธรูปในพระอุณาโลม ให้พระพุทธรูปพระราชนัดสรังการาส สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พระพันปีหลวงอยู่ยักข้างและพระเศียรทอดสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ ๘ อยู่ยักภายใต้ฐานพระพุทธรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

จะขอกล่าวถึงห้องกลางของพระอุโบสถเป็นการพิเศษกันเอาไว้ว่า
ในห้องกลางหรือห้องที่ขึ้นบันไดเข้ามาจากถนนหรือทางโค้งนี้ไว้ปฏิบัติ
ของสงฆ์อย่างใดโดยตลอด รอบด้านของผนังเป็นจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับ
พระรัตนตรัย ๑๓ กัณฑ์ เป็นภาพปูนเปียกหรือเฟรสโก (ภาพที่เขียนบนปูน
ที่ยังแห้งไม่สนิท) ขนาดแบบว่าโดยสมเด็จฯ กรมพระยาศรีวิสารวัฏวงศ์
และพระโอรสตามชายาชาวสยามเขียนขึ้นจากศตวรรษที่ ๑๙-๒๐ เป็นภาพ
ติดป๊อไทยที่ได้รับการประยุกต์โดยสังเคราะห์จากภาพตามฝรั่งเข้ามา
ทำให้ดูคล้ายเป็นเอกลักษณ์ที่ไว้อวดศิลปะแบบไทยเป็นเอกลักษณ์หนึ่ง
ติดป๊อไทยในสมัยนั้น นานพอที่จะหาตัวถูกบ้านเป็นลายครัน ทงข้าวฉินที่
ดำเนินในเป็นภาพเทพปกรณัม ส่วนข้างของโถงมีเพดานไม้ที่เพื่อกันน้ำคือ
พระสัมพุทธประวัติ เป็นศิลปะฐานพระประธานในห้องกลาง ด้านหลังสร้าง
บนเป็นภาพเจ็ดพระอินทร์ ปู่พระพุทธรูปชายอยู่เหนือแผ่นกั้นช่องปูนภาพ
พระวิษณุและพระพรหมที่เฝ้า ด้านล่างเป็นภาพพระปुरुณาดิมาเข้าเฝ้า
และแสดงถึงการทูลถวาย **ปวงกพรพรหม** หรือแผ่นเสื่อใบตมตามลัทธิคเณ
ชาคร จักเห็นที่แสดงดูคล้ายกันอยู่บ้าง ก็คือเขียนภาพ ด้านบน หลังพระ
สัมพุทธประวัติ นั้นเอง ด้านหลังจะเป็นปูนปั้นเหมือนปูนในโบสถ์ศรีวัด แต่
ประติมากรรมที่เห็นนั้นเป็นของไทยอย่างปฏิเสธไม่ได้ ซึ่งก็เป็นพระวิชา
สามารถของสมเด็จพระ กรมพระยาศรีวิสารวัฏวงศ์ ผู้ทรงออกแบบเป็นนัก
ที่เหนือไปกว่านี้เช่นเขียนปูนนี้ ไม่ใช่อุปถัมภ์หรือบรรณาการ แต่เรียกได้ว่าแต่ง
ด้วยปัญญาและใจรักอย่างแท้จริง

ลวดลายปูนปั้นที่ศาลของที่เห็นอยู่ตรง
 หน้าฉัน เกี่ยวพันกับคตินิยมความเชื่อที่
 สืบเนื่องมานานจากในสมัยโบราณ คือเชื่อ
 ที่พระนามกษัตริย์ไทยนั้นพระองค์ใดกล
 ะเปรียบเลือนลางหายไป ได้รับคติพระนาม
 มาจากช่อมะเขือเทศว่า เหวhra หรือ
 สมมติเทพ ซึ่งหมายถึงพระมหากษัตริย์
 ผู้ทรงเป็นเทพองค์แรกแห่งปกครองมวลมนุษย์ โดยสมมุติว่า กรมพระยา
 นริศรานุวัดติวงศ์ทรงเป็นผู้ชื่อนานาขึ้นแทน และ เป็นรูปพระราชนิกรู้อย่าง ซึ่งเป็น
 เครื่องหมายในพระองค์ของพระมหากษัตริย์ในพระบรมราชวงศ์จักรีทั้ง ๕
 พระองค์ ด้านบนสุดเป็นพระราชนิกรู้อย่างของรัชกาลที่ ๑ เป็นรูปอุดมโกล
 ะ จึงคำว่าผู้เกิดขณะเป็นวันนั้นกลดคล้ายลักษณะความหมายของพระนามเดิม
 ว่า **"ทองด้วง"** อยู่กึ่งกลางสืบพันกันเหมือนสายเคเบิล ซึ่งเป็นภาพแทนของ
 พระชินทร์ ด้านกลางตราสัญลักษณ์ของจังหวัดสมุทรสาคร รูปพระเชตะวันทรง
 ช้างเอราวัณ ก็ทรงเชยมนานได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้าง **"กรุงเทพ
 มหานครอมรรัตนโกสินทร์"** นั้นเอง ส่วนข้อปลงจากภาษาเขมมียของเข
 เป็นรูป **"ครุฑยุดนาค"** ซึ่งเป็นพระราชนิกรู้อย่างของรัชกาลที่ ๒ อันเนื่องมาจาก
 พระนามเดิมของพระองค์ ว่า **"นรินทร"** ความหมายของพระนามเดิมคือ
 เทพาคชทูต ปกติอยู่ที่ยาม **"อิมพิท"** ต่อไปทางขวามือจะเป็นรูป **"ปราสาท"**
 ซึ่งเป็นพระราชนิกรู้อย่างของรัชกาลที่ ๓ อันเนื่องมาจากพระนามเดิมของ
 พระองค์ ว่า **"ทับ"** ซึ่งหมายถึง **"ที่อยู่ หรือปราสาท"** ก็ได้ เมื่อมองตั้งแต่
 มาด้านล่างซ้ายมือจะเป็นรูป **"เทวาคติอิพรหมมณกฎ"** และขวามือเ
 จะเป็นรูป **"พระพิพัฒน์จักรยัตติยธรรมา"** หรือพระเมฆมา

พระมหาพิชัยมงกุฎและพระเกี้ยวนั้น หลายท่านรู้อยู่แล้วว่าเป็นพระวราวุฒยกรของรัชกาลที่ ๔ และรัชกาลที่ ๕ ตามลำดับ พระมหาพิชัย

มณกุลนี้มาจากพระบรมนามาภิไธยของรัชกาลที่ ๔ คือ **เจ้าฟ้ามงกุฎ** ส่วนพระจุลมงกุฎ หรือพระเกี้ยวนี้มาจากพระบรมนามาภิไธยของรัชกาลที่ ๕ ว่า **จุฬาลงกรณ์** ซึ่งเป็นแสดงความหมายว่า ศิวกองเจ็ดทิศหนึ่งอย่างมงกุฎ ก็คือพระจุลมงกุฎ หรือพระเกี้ยวนั่นเอง เป็นการเจริญรอยตามองค์สมเด็จพระบรมชนกนาถราชวราธิราชอยู่ แต่เฉพาะที่ชื่อพระเชษฐภคินีจากองค์ที่สอง พระองค์นี้คือ สมเด็จพระเทพรัตนยวสิษฐาวัถวัตติงส์รัตนดีวงศ์ทรงเสด็จเสวยความหมายอะไร จากการถอดตามผู้เฒ่าและข้าวยืนดูจากหนังสือลุลูกต่าง จึงพอจะอนุมานได้ว่า จาคุป **พระพิพัฒน์บริสุทธิจุลมงกุฎ** นั้นน่าจะมาจากพระนามเดิมของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงได้รับการสถาปนาขึ้นทรงกรมเป็น **สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ์ กรมหมื่นพิทยเศวตรสุรัสวดีภาค** ก่อนที่พระองค์จะได้รับจากเฉลิมพระนามาภิไธยขึ้นเป็น **สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ์ กรมขุนพิริยภักดีรชนาถ** และในส่วนของ **พระชาติอริยวงษามงกุฎ** นั้น เป็นที่พิจารณาได้ชัดเจนว่า เหตุจริงดังนี้ มีพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า (คส) และมีพระจันทร์เสี้ยวอยู่ที่มีอยคม ซึ่งจะเป็นองค์ไหนไปไม่ได้จากจากพระเศียร หรือพระคิณหนึ่งนาง ความหมายที่สมเด็จพระเทพรัตนยวสิษฐาวัถวัตติงส์รัตนดีวงศ์ทรงเสด็จขึ้น จากการที่ศึกษาแบ่งเป็น สองนัยดังนี้หนึ่งต้องการความดีความงามว่า พระคิณหนึ่งคนดีนั้นตามท่วงก้นเบื้องพระพามาเป็นพระพิวพระทรงเป็นพระปิศาจของพระพิพัฒน์ภาค ซึ่งก็เปรียบเสมือนพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ซึ่งเป็นพระราชบิดาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ นั่นเองอีกนัยหนึ่งน่าจะมาจากพระนามเดิมของรัชกาลที่ ๔ ตามพระสุพรรณบัฏว่า **สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามงกุฎ สมมติบริสุทธิ พงศ์ศิริวงษาตรี ชัยดิถียธรรมา**

ประเพณี วิถีมาธรรม ความผูกพันของพระราชาปิตาและพระราชโอรส ที่ทรงมีต่อกัน เป็นงานศิลปะอันเกิดจากพระปรีชาญาณของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ผู้ทรงออกแบบประติมากรรมและอยู่เป็นประจักษ์กษัตริย์มาจนถึงทุกวันนี้ ที่งดงามเป็นพิเศษด้วยที่เป็นผลงานพระองค์ท่าน เจ้าฟ้าอยู่มาจนอยู่ในทุกด้าน ทุกแห่ง ทั้งไปกล่าวได้หมดในที่นี้ เพราะฉะนั้น สมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ได้รับการถวายพระ

ทุกวันนี้ก็ยังสามารรถเข้าชมความงามริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่เรามาได้ทั้งวัดราชาธิวาสราชวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ถนนสามเสน ๙ กิโลเมตรนับแต่หน้าสถานีหัวลำโพง

[illegible]

ทุกวันนี้ก็ยังเข้าชมความ
มนัมน้ำเจ้าพระยาที่เล่ามาใต้ที่วัด
ธิดาสราชาววิหาร ตั้งอยู่ที่ถนน
ชน ๙ ใกล้ๆ กับหอสมุดแห่งชาติและ
สระ

क्रमनन्त्री तरा मोत

เป็นบุตรนายยิ้ม และนางทองอยู่ เกิดที่บ้านท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๓ เดิมชื่อ **"บุญธรรม"** ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น **"มนตรี"** เมื่อ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้รับนามสกุล **"ตราโมท"** เป็นนามสกุลที่ พระองค์เจ้าคำรบ ประทานให้ มีสำเนียงล้อ **"ปราโมท"** ของ พระองค์ท่าน ท่านเข้าศึกษาที่โรงเรียนประจำจังหวัดสุพรรณบุรี (ปริยาศพิทยารักษ์) สอบได้ชั้นมัธยมปีที่ ๓

จากนั้นक्रमนบุญซึ่งเป็นนักฆ้องจึงชวนให้หัดปีพาทย์ จนได้เป็นนักปีพาทย์ อยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ ๒ ปี ต่อมาราวปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ท่านได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดสมุทรสงคราม ที่บ้านक्रमนบุญ สมสุวรรณ ซึ่งมีทั้งปีพาทย์และแตรวง ท่านจึงได้มีโอกาสฝึกหัดทั้งสองอย่าง จนเมื่ออายุได้ ๑๗ ปี ได้สมัครเข้ารับราชการใน

กรมพิณพาทย์หลวง กรมมหรสพ กรมมหาดเล็ก ที่กรมพิณพาทย์หลวง ท่านได้เรียนฆ้องวงใหญ่จากหลวงประจักษ์เจษฎ์ (อุปเสนาบดี) และเรียนกลองแขก จากพระพิณบรรเลงราช (แย้ม ประสานศัพท์) ท่านอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ วัดสุวรรณภูมิ จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ ต่อมา พระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) เจ้ากรมพิณพาทย์หลวง จึงให้क्रमนตรีเปลี่ยนเป็นคนตีระนาดทุ้ม ท่านได้รับเลือกให้เข้าประจำอยู่ในวงฆ้องหลวงเดิม ซึ่งเป็นวงที่จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานทุกแห่ง ท่านรับราชการอยู่ที่แผนกพิณพาทย์หลวงได้ไม่นาน ก็มีการโอนวงปีพาทย์และโขนละครไปสังกัดอยู่กับกรมศิลปากร เมื่อ ปี ๒๔๗๘ ท่านจึงย้ายไปประจำโรงเรียนศิลปากร แผนกนาฏดุริยางค์ (ปัจจุบันคือวิทยาลัยนาฏศิลป์) หน้าที่การงานของक्रमนตรี เจริญรุ่งเรืองมาตามลำดับจนเลื่อนเป็นชั้นเอก ต่อมาได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ท่านดำรงตำแหน่งศิลปินพิเศษ เมื่อ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ นับเป็นศิลปินคนแรกของกรมศิลปากรที่ได้รับ ชั้นพิเศษ ท่านได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นราชบัณฑิตในประเภทจิตรศิลป์ สำนักศิลปกรรม ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔

ด้านชีวิตครอบครัว ได้สมรสครั้งแรก กับนางสาวล้นจี่ บุรานนท์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ แต่ได้อยู่ร่วมกันเพียง ๒ ปี นางล้นจี่ก็ถึงแก่กรรม ท่านจึงได้สมรสอีกครั้งกับนางสาวพูนทรัพย์

นาฏประเสริฐ (นางพูนทรัพย์ ตราโมท) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๘ มีบุตรธิดารวม ๔ คน คือ ๑. นายฤทธิ์ ตราโมท ๒. นายศิลป์ ตราโมท ๓. นางดนตรี ตราโมท และ ๔. นายภาณุ ตราโมท क्रमนตรี ตราโมท ถึงแก่อนิจกรรม เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ด้วยโรคหัวใจล้มเหลว ณ โรงพยาบาลนวมเทเวช สิริรวมอายุ ๘๕ ปี ๑ เดือน ๑๙ วัน

ผลงาน

นอกจากท่านจะมีฝีมือในการบรรเลงดนตรีแล้ว ท่านยังมีความสามารถในการแต่งเพลงอีกด้วย ท่านแต่งเพลงมาแล้วมากมาย มากกว่า ๒๐๐ เพลง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๓ เป็นต้นมา มีทั้งเพลง ๓ ชั้น เพลงเถา เพลงประวัติศาสตร์ เพลงระบำและเพลงเบ็ดเตล็ด เคยมีผู้รวบรวมไว้ได้ถึง ๒๐๐ กว่าเพลง นอกจากนี้ท่านจะแต่งเพลงดังกล่าวมาแล้ว ท่านยังเคยแต่งเพลงประกวดทั้งบทร้องและทำนองเพลงและได้รับรางวัล ๑ เพลงนั้นชื่อว่า "เพลงวันชาติ" เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า क्रमนตรี ตราโมทเป็นครูผู้ประกอบพิธีไหว้ครู และครอบประสิทธิ์ประสาทวิชาวิชาดนตรีไทยของกรมศิลปากร นอกจากท่านจะกระทำพิธีให้แก่กองการสังคีตและวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้งในส่วนกลางและต่างจังหวัดแล้ว ท่านยังทำพิธีไหว้ครูดนตรีไทยให้แก่หน่วยราชการ สถานศึกษา และเอกชนทั่วไป

ท่านได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่ง क्रमนตรี ตราโมท เป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านดนตรีและเพลงไทยเป็นเยี่ยม สมควรที่จะได้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย อย่างแท้จริง รวมทั้งเป็นนักวิจัยดีเด่นในปี ๒๕๒๔

क्रमप्रसिद्धि ठावर

เป็นชาวอยุธยา เกิดที่ตำบลท่าเจ้าสนุก อำเภอท่าเรือ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๔ ปีดาชื่อนายสุต มารดาชื่อนางฟู มีพี่น้องร่วมบิดามารดา รวม ๖ คน และเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัวที่เป็นนักดนตรีไทย เริ่มเรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาลวัดสว่างคัน เมื่ออายุ ๗ ปี จนอายุได้ ๑๓ ปี จึงมาเรียนต่อเป็นนักเรียนรุ่นแรกของโรงเรียนนาฏดุริยางค์ กรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้ศึกษาทั้งด้านดนตรีและโขนละคร แต่จากปัญหาสุขภาพของท่าน จึงเรียนจบเพียงชั้นม. ๓ ตามหลักสูตรเดิม ต่อมาเข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาดุริยางค์ไทยเพิ่มเติมจากกรมศิลปากรอีก ๑ ปี ได้รับใบประกาศนียบัตรในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เริ่มหัดฆ้องวงใหญ่ กับ ครูละมุด จำปาเพ็ญ ซึ่งเป็นพี่เขยตั้งแต่ อายุ ๔ ปี เรียนได้เร็วและมีฝีมือดีจนได้เป็นคนระนาดเอกประจำวงปีพาทย์ของพี่เขย ตั้งแต่อายุยังไม่ครบ ๑๒ ปี

จากนั้นจึงเรียนระนาดเอกกับครูเจริญ ดนตรีเจริญ จนถึงชั้นเดี่ยวเพลงสำคัญ เช่น พญาโคก เขมมอญ และเขตนอก ฯลฯ ครูทองดี คุณะมัลย์ ซึ่งเป็นศิษย์โปรดคนหนึ่งของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้พาท่านมาฝากท่านครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ ที่บ้านศิลปบรรเลง ต.บ้านนาคร อ.บึงมรกต กรุงเทพฯ ท่านได้ผ่านการทดสอบฝีมือและท่านครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) รับเป็นศิษย์ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ในขณะที่ท่านมีอายุได้ ๑๓ ปี

क्रमप्रसिद्धि ठावर ได้ศึกษาวิชาการดนตรีด้วยความเอาใจใส่ยิ่งและอยู่ที่บ้านนาครมาจนวาระสุดท้ายของครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ระยะแรกที่มีมาฝึกดนตรีที่บ้านนาครใหม่ๆ คุณหญิงขึ้น ศิลปบรรเลง ได้สอบถามถึงการศึกษา เมื่อทราบว่าคุณขึ้นประถมปีที่ ๔ มาแล้ว จึงสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อที่โรงเรียนนาฏดุริยางค์ กรมศิลปากร นอกจากจะได้เรียนเพลงต่างๆ เป็นจำนวนมากแล้ว ยังได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีในการบรรเลงดนตรีอย่างลุ่มลึก จึงถือได้ว่า क्रमप्रसिद्धि ठावर เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเพลงต่างๆ อย่างเนบะประการ และแตกฉานในด้าน

ระเบียบวิธีการบรรเลงดนตรีไทย โดยเฉพาะด้านการบรรเลงระนาด ท่านได้รับการฝึกฝนอบรมจากท่านครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) อย่างแตกฉาน รวมทั้งยังได้ศึกษาอบรมเกี่ยวกับระเบียบวิธีประพันธ์เพลง ตลอดจนการบรรเลงดนตรีให้เข้าใจอารมณ์ของผู้ฟังอย่างละเอียดลึกซึ้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลักษณะวรรคตอน และสำนวนกลอนในเพลงแต่ละเพลงแม้กระทั่งระบบกล่อมเนื้อที่ใช้บังคับเสียงดนตรีที่สร้างสรรค์ให้ประสมกลมกลืนได้ถูกต้อง ความอารมณ์เพลง

ท่านเริ่มเข้ารับราชการ ณ กรมศิลปากร ตำแหน่งศิลปิน จิตวา แผนกดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ และได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเป็นลำดับจนเกษียณอายุราชการในตำแหน่ง อาจารย์ ๓ ระดับ ๗ วิทยาลัยนาฏศิลป์ กองศิลปศึกษา เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๔

ท่านครูเป็นผู้พัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนนาฏศิลป์ ซึ่งเดิมวางแผนให้นักเรียนเรียนดนตรีในมุมแคบ เช่น ปีแรกให้เรียนเพลงใหม่โรงเรียนตั้งแต่ต้นจนจบเพลงใหม่โรงเรียน ยังผลให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้น และไม่สามารถถอยกลับเพลงเพลงอื่นๆ เพื่อแสดงผลงานให้ปรากฏได้ ซึ่งท่านได้ยกย่องหลักสูตรใหม่ โดยให้นักเรียนแต่ละปีเรียนทั้งเพลงเกร็ด เพลงตับและเพลงเถา พร้อมทั้งสอดแทรกเพลงหน้าพาทย์สำคัญๆ ในเรื่องเพลงใหม่โรง ตลอดจนเพลงในพิธีกรรมต่างๆ ไว้ด้วย ทำให้นักเรียนมีความรู้ในแบบมุกกว้าง และสามารถแสดงผลงานได้ในเวลาอันรวดเร็ว

क्रमप्रसिद्धि ठावर ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีการแสดง (ดนตรีไทย) ในปี ๒๕๓๐ และเป็นภาคีสมาชิกราชบัณฑิตยสถาน ประเภทจิตรศิลป์ สำนักศิลปกรรม ราชบัณฑิตยสถาน

क्रमप्रसिद्धि ठावर สมรสกับนางทองเต็ม ฐาवर มีบุตร ๑ คน คือ นางอภัย ฐาवर ท่านถึงแก่กรรมด้วยโรคมะเร็งในตับ ณ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ สิริรวมอายุได้ ๘๑ ปี

เพลงลูกทุ่งไทย สายใยวัฒนธรรม

ตอน...บัวตูมบัวบาน งานเพลงโสภณสุทธิ

โดย ดาวประภาณี

บัวตูม บัวบาน

"ลงเรือน้อยลอยวน ในสายชลห้วยละหาน..." คนไทยแทบทุกคน ที่ได้ยินสองวรรคแรกนี้แล้วคงสามารถร้องวรรคต่อไปได้แน่นอน ใช่ละ ผมกำลังพูดถึงเพลง "บัวตูมบัวบาน" ผลงานเพลงที่ได้รับรางวัลแผ่นเสียงทองคำพระราชทาน ในปีพ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งประพันธ์คำร้องและ ทำนอง โดย บุญสม อยุธยา ขับร้องโดย พร. ภิรมย์ ทั้งยังได้รับการคัดเลือกเป็นเพลงลูกทุ่งดีเด่น โครงการกึ่งศตวรรษเพลงลูกทุ่งไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ด้วยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า เป็นเพลงที่ใช้ภาษาง่ายๆ ตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน ในลักษณะเดียวกับเพลงพื้นบ้าน เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป สะท้อนถึงสภาพสังคม ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "บัวตูมบัวบาน" เป็นเพลงที่ถ่ายทอดเสน่ห์แห่งไม้น้ำของไทย สีสาวไทย สอดแทรกคติธรรม ผ่านวรรณศิลป์ที่สละสลวยเรียบง่ายและโสภณสุทธิเป็นอย่างยิ่งในเชิงจินตนาการ

บุญสม มีสมวงศ์ เป็นลูกชายของขุนฟองประเสริฐและคุณแม่สัมฤทธิ์ มีสมวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๙ ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เจ้าของนาม ในการบันทึกและวงการเล่นลูกทุ่งว่า "ภร ภิรมย์" "บุญสม อยุธยา" มีความสามารถ ที่แตกต่างและโดดเด่นเป็นอย่างยิ่ง ในด้านเพลงลูกทุ่ง คือ ประพันธ์คำร้อง ทำนอง และขับร้องเอง ด้วยความประณีตในการเปล่งเสียงได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนของภาษาไทยเป็นที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเพลงดาวลูกไก่ เพลงกล่อมเด็กลูกไทย เพลงน้ำตาสาไห้ เพลงกระซิบทอทองกวาว เพลงเข็มทูลี ฯลฯ ส่วนในฉบับนี้ขอเสนอเพลง "บัวตูมบัวบาน"

เพลง "บัวตูม บัวบาน"

คำร้อง - ทำนอง บุญสม อยุธยา

พรภิรมย์ ขับร้อง

ลงเรือน้อยลอยวน
มีทั้งบัวตูมบัวบาน
เมื่อลมพัดมาชื่นใจ
ฝั่งตอมหอมดินคดกลิ้งบัว
เหมือนคนตรึงใจเผลอสมองใจ
โลมเล้าทุยล้ำพอง
ปองจะเด็ดบัวบาน
ใจหมายดิ่งโน้มน้อมลอง
จะชมทั้งสองพุ่ม
เอื้อมมือหมายดิ่งเพียงดอกบาน
แสนเสียดายเหมือนชายหมดภูมิ
ยังนึกเสียดายดอกบาน
เรือเร็วไปพ่นย้อยค่อยค่อยทวน
งานทั้งบัวตูมบัวบาน
ประทานสมดังตั้งใจ
เอื้อมมือหมายดิ่งเพียงดอกตูมก่อน
จะเด็ดดอกบานดอกตูมก็สิ้นแกว่งไกว
กันหนอบัวตูมบัวบาน
จะเด็ดทีเดียวเสียทั้งคู่
พอดอกตูมแบ้มตระการ
กลีบลาว่าจโรยปาซัง
ต้องลาแล้วหนอยิ่งขอร้องถาม
แล้วจำเรือน้อยค่อยเข้าฝั่ง
หมดหวังทั้งตูมทั้งบาน

ในสายชลห้วยละหาน
ดอกโบยไกวแกว่งตามตา

ซ่อนตัวว่าพันฝนไผ่
ฟังยังฟังไป

ครวญคิดนานพริ้นเจ้าของ
หากบัวไม่มีเจ้าของ

ก็เกรงสะท้านถึงกันดอกตูม
จะเด็ดดอกตูม

บัวหอมชวนออกสะท้าน
เทพไททุกแดนทิমান

ดอกบานก็ค่อนแสนงอนไป
จะเด็ดดอกไหน

ครวญคิดดูอยู่ไม่นาน
ดอกบานก็คดแก้งไทย

บาปเคราะห์และกรรมประดัง
ไม่ยอมกลับหลัง

คติธรรมจากเพลง...การเดินทางไกลแม้กลับบ้านมือเปล่าไม่ได้อะไร แต่ทักษะประสบการณ์ที่ได้รับย่อมมีค่ายิ่งและมั่นคง บัดนี้ พระพร ภิรมย์ ได้ดำรงอยู่ในเทศมณฑลโดยบวชเป็นพระภิกษุ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่ที่วัดรัตนชัย (วัดจีน) ตำบลรัตนชัย อำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา งานเพลงของท่านนับได้ว่ามีคุณค่าด้านวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประพันธ์คำร้องที่อ้างถึงรากษาคติธรรมของภาษาไทยไว้ได้อย่างยอดเยี่ยมสมเป็นเพชรน้ำหนึ่งของการเพลงลูกทุ่งไทย

บัว	ผุดผิ	คติธรรม	อย่าคำสอน
ตูม	ถึงตอน	คราวใด	อย่าโอ้อวด
บัว	ก็คล้าย	ชีวิตคน	พ้นผ่านวัย
บาน	แล้วร่วง	โรยไป	ไม่จีรัง

ปาฏิหาริย์ เสด็จเตี่ย

โดย : ศิษย์วังสน

๑๙ ธันวาคม...วันอากาศกร ชาวราชชนกพลเรือนครโดยเอทระผู้ก็เคยเรียนหรือทำงานอยู่ก็วิทยาเขตพนัชการพระนครและชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ย่อมทราบดีว่าเป็นวันประสูติของพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ซึ่งปี ๒๕๕๓ นี้ครบรอบ ๑๓๐ ปีแล้ว ดังนั้นผู้ที่ได้เคยอาศัยร่วมเป็นทั้งที่เรียนหรือทำงานจึงนับว่ารักถึงและจดจำวันอากาศกรยิ่งใหญ่มาก

กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หรือเสด็จเตี่ยที่เราเรียกกันคุ้นเคยติดปากนั้น เรื่องชื่อด้านปาฏิหาริย์ด้วยเป็นศิษย์หลวงปู่ชุกวัดปากคลองมะขามเฒ่า และด้านการรักษาโรคประกอบโดยเวทที่เรารู้จักดีในนาม **"หมอพร"** นอกจากนี้เหรียญเสด็จเตี่ยทุกชิ้นเป็นที่ต้องการของประชาชนทั่วไปไว้เป็นเครื่องมงคลประดับกายเพื่อสร้างขวัญกำลังใจและยึดมั่นในการประกอบคุณงามความดี เรื่องปาฏิหาริย์นี้ผู้เขียนขอเรียบเรียงย่อเรื่องจากหนังสือ **เรื่องควรรู้เกี่ยวกับเสด็จเตี่ย** ซึ่งเขียนโดย **คนเมืองชุมพร** มาบอกเล่าเป็นสังเขปสัก ๑ เรื่องดังนี้

คุณประไพศรี เลิศบรรณพงษ์ เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ที.เอฟ.เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด อยู่ที่สุราษฎร์ธานี เมื่อปี ๒๕๓๑ น้องป้ออายุ ๔ ขวบลูกชายของเธอป่วยด้วยโรคเลือดโรคระดุมฝ่อ (Aplastic Anemia) รักษาอยู่ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์แล้วย้าย มาโรงพยาบาลรามาธิบดี ต้องมาถ่ายเลือดเป็นเลือดกรุ๊ป B Rh+ ซึ่งค่อนข้างหายาก ทุกสัปดาห์ ช่วงแรกการถ่ายเลือดไม่ค่อยมีปัญหา เพราะทางโรงพยาบาลมีเลือดกรุ๊ป

ดังกล่าว ต่อมาอาการเริ่มแยลง เนื่องจากผู้ป่วยติดเชื้อบิดถ่ายเป็นเลือด ภูมิคุ้มกันทางโรคต่ำและเลือดไม่แข็งตัว และขณะนั้นเลือดกรุ๊ป B Rh+ขาดแคลน คุณประไพศรี ผู้เป็นแม่ได้หาหนทางทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือน้องชาย สิ่งหนึ่งที่ได้ทำก็คืออาราธนาเหรียญเสด็จเตี่ยไว้ได้หมอน้องป้อ อธิษฐานให้ช่วยคุ้มครองลูกชายและคลบนัดลให้มิได้ช่วยเหลือนั้น เหตุการณ์เหมือนปาฏิหาริย์เข้าวันรุ่งขึ้นมีนายสิบทหารบกชื่อพิรยุทธ บุญเกษม จากนครนายกมาพบแจ้งความประสงค์ขอบริจาคเลือดกรุ๊ปดังกล่าวให้ คุณประไพศรีดีใจมากแต่ก็สงสัยว่าทราบได้อย่างไร คุณพิรยุทธก็กล่าวสั้นๆว่า **มีคนบอกเขาให้มา เขาต้องมา** แล้วการ ถ่ายเลือดที่ต้องใช้

เทคนิคชั้นสูงก็ผ่านไปด้วยดี คุณประไพศรีหรือตอบแทนบุญคุณ แต่คุณพิรยุทธก็ไม่รับแม้คำขอ ให้เก็บไว้ทำบุญ จากนั้นก็ไม่พบกันอีกเลย ส่วนน้องป้อก็อาการดีขึ้นจนหายเป็นปกติ หายจากโรคเหมือนปาฏิหาริย์ แม้ หมอผู้รักษาเองก็ยังกล่าวว่า **ไม่น่าเชื่อที่ต้องเชื่อ คนธรรมดาเป็นโรคนี้ยิ่งรักษายาก นี่เป็นผู้ป่วยโรคเลือดไม่มีภูมิคุ้มกันทางยังรักษาหายได้**

คุณประไพศรีได้ให้ทุนการศึกษา กับหน่วยทหารที่คุณพิรยุทธสังกัดอยู่ทุกปี และได้มีโอกาสพบกับคุณพิรยุทธอีกครั้งเมื่อปี ๒๕๔๓ ยังคงค้างคาใจสงสัยว่าทำไมให้เลือดน้องป้อได้อย่างไครบรอก ก็ยังคงได้รับคำตอบเช่นเดิมคือ **"มีคนบอกให้มา ผมต้องมา"** และมอบเหรียญแก่ของเสด็จพ่อกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ วันที่ ๒๔๖๖ ให้แก่น้องป้อเอง

ตอนที่ ๓ ท่องทั่วเขาวังเพชรบุรี

โดย พุฒยาศาสตร์ราชย์อำเภอก อัยยธำมาศ

ช่วงนี้คุณหมึกขอยกประเศไทยร้อนทั้งอากาศและการเมืองครับ (เมษายน ๒๕๕๓) พุฒยจะพาท่านผู้อ่านไปหลบร้อนกับดีกว่า จากที่พาท่านผู้อ่านเลาะเรียบเขาวังมาโดยบังเอิญหน้านี้ ฉบับนี้พุฒยจะพาท่านผู้อ่านขึ้นไปทักความรู้จักกับพระที่นั่งต่าง ๆ บนเขาวังตามที่ได้สังเกตมาไว้ ยิ่งในช่วงที่วอร์สารอบบับน้อออกเพยแพร่ บนเขาวังต้นสนกับ ทำสอออกดอกสวยงามส่งกลิ่นหอมอบอวนพอดิบพอดี ก็เลยถือโอกาสนี้เดินชวนทุกท่านไปเที่ยวเขาวังกันและได้ทราบข่าวว่าจะมีการจัดงานพระนครสืบขึ้นในช่วงนี้เช่นกัน รับรองว่าไปพิศพจน์ในความสวยงาม ความเป็นธรรมชาติที่อยู่กลางใจเมืองเพชรบุรีแห่งนี้

วัดพระแก้ว (น้อย)

เขาเริ่มเดินขึ้นเขาวังจากด้านหน้าซึ่งจะเป็นทางค่อนข้างชัน ประมาณหนึ่งร้อยเมตรก็ถึงลานวัดตรงนี้หยุดพักได้ครับเป็นลานโล่ง ๆ สบาย ๆ แล้วก็เดินต่อไป

จุดแรกที่เราขึ้นไปพบก็คือราชวรวิหารอยู่ด้านซ้ายมือ เมื่อเดินขึ้นไปอีกนิด เป็นที่พิกทามหาเล็กในอดัด ถัดไปก็จะเป็นโรงม้าและโรงรถ อยู่สองข้างทาง บริเวณนี้ทางพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและจังหวัดเพชรบุรีมักจะนำมาจัดแสดงให้ได้ชมอยู่เสมอ และมีของมาจำหน่ายพร้อมทั้งสามารถนั่งพักเหนื่อยได้เป็นอย่างดี (กระซิบว่ามีน้ำตาลสดแท้จำหน่ายบริเวณนี้ด้วยครับดื่มแล้วสดชื่นขึ้นเป็นอย่างมากสิ่งอุดมภูมิร้อน ๆ ไปเลย) ส่วนถ้าใครที่อยากชมธรรมชาติสามารถเดินไปด้านหลังก็จะเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามพร้อมทั้งมีลมเย็น ๆ พัดมาพอได้คลายเหนื่อยเลยทีเดียว เดินต่อไปไม่ไกลเราจะไปพบศาลาลูกขุน อยู่ทางขวามือ เป็นที่พักและประชุมเหล่าทหารที่ตามเสด็จ ต่อมาเป็นศาลาด่านหน้าตั้งอยู่ขวามือเป็นที่พิกทนายด่านตรวจ ต่อไปอีกนิดเป็นศาลาเย็นใจ อยู่ทางแยกซ้ายมือ เป็นที่พิกท่นมคือไปเป็นจุดสำคัญและสวยงามอีกจุดของเขาวังหนึ่งคือโรงมหรสพ ตั้งอยู่ขวามือทางขึ้น เหนือศาลาด่านหน้า มีเวทีเป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว มีกำแพงทึบกันกลาง มีประตู ๒ ข้างมีฉากหลังเป็นไม้แต่งตัวซนนักแสดง และที่พิกทของพวกโขนละคร หน้าเวทีเป็นลานปูหญ้าเพื่อให้ประชาชนนั่งชม โดยรอบก็มีต้นลำทมสกลั่นหอมซึ่ง

ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของเขาวัง(ถ้าใครอยากชมมหรสพที่นี่ต้องไปชมตอนงานพระนครสืบครับจะได้บรรยากาศมากเลยทีเดียว) ด้านในมีโรงสุทกรรม คือโรงครัว ทำอาหารเลี้ยงข้าราชการบริพารมีศาลาด่านหลัง อยู่ริมทางแยกลงไปวัดพระชน เป็นที่พิกทนายด่านตรวจเช่นกัน (ผู้เขียนเคยกล่าวไว้ในคราวก่อนแล้วว่าเส้นทางขึ้นอีกทางหนึ่งที่ไม่ค่อยมีใครรบกวน) ต่อจากนั้นเป็น ศาลาท่านนักรัศฤกษ์ อยู่ทางใต้เขาทิศตะวันตก เป็นศาลาที่ประทับทอดพระเนตรการกีฬา ศาลาทิศตะวันออกอยู่ขวามือทางขึ้น มีพญานาคให้น้ำ

โดยรวมแล้วลักษณะสถาปัตยกรรมของสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ บนเขาวังจะผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมตะวันตก แบบนีโอคลาสสิก สถาปัตยกรรมไทย และ จีน จนมีเอกลักษณ์เฉพาะที่หาชมได้ยากยิ่งครับ

ส่วนพระที่นั่งต่าง ๆ บนเขาวังผู้ที่ตั้งชื่อเขาถูกชื่อเป็นคำคล้องจองเอาไว้เพื่อให้จำง่ายและถือเป็นความละเอียดอ่อนของคนไทยโดยแท้ ขออำมหพระที่นั่งองค์แรก คือ พระที่นั่งเพชรภูมิ

ไพโรจน์เป็นพระที่นั่งองค์ใหญ่ แบ่งเป็น ๒ ห้อง คือ ห้องโถง ห้องพระบรรทม ห้องสงฆ์ ห้องทรงพระบังคน (ห้องถ่ายอุจจาระปัสสาวะ) ห้องแต่งพระองค์และห้องเสวย ที่สำคัญยังมีเครื่องราชูปโภคของ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รูปหล่อโลหะสำริด และทองเหลืองที่ใช้สำหรับตกแต่งในพระที่นั่ง และเครื่องกระเบื้องจากประเทศจีน ญี่ปุ่น และยุโรป ปัจจุบันพระที่นั่งองค์นี้ได้ถูกจัดเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครศิวิลในความดูแลของกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกรมศิลปากร

พระที่นั่งองค์ต่อมาคือพระที่นั่งปราโมทย์มไหศวรรย์เป็นพระที่นั่ง ๒ ชั้น ลักษณะคล้ายเก๋งจีนซึ่งถือว่าเป็นลักษณะเด่นของพระที่นั่งองค์นี้ อยู่ติดพระที่นั่งเพชรภูมิไพโรจน์เป็นที่ประทับของพระบรมราชินี ภายในห้องพระบรมมหาราชวังเป็นประดิษฐานพระแท่นบรรทมในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระที่นั่งเวสยาณตวิเชียรปราสาท เป็นปราสาทสูง ๙ วา ตั้งอยู่ใกล้พระที่นั่งปราโมทย์มไหศวรรย์วัดสร้างไว้ตามคติราชประเพณี เพื่อให้พระนครศิวิลเทียบเสมอด้วยพระบรมมหาราชวัง ภายในปราสาทองค์นี้ประดิษฐานพระบรมรูป ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งจำลองจากพระรูป เดิมซึ่งชำรุดที่พระหัตถ์

พระที่นั่งราชธรรมสภา เป็นพระที่นั่งชั้นเดียวกว้างขวาง สร้างด้วยศิลปะแบบผสมระหว่างไทย จีน และตะวันตก คือ มีรูปทรงอาคารคล้ายเก๋งจีนเช่นเดียวกับพระที่นั่งปราโมทย์มไหศวรรย์ แต่ตกแต่งตามแบบไทยและตะวันตก ใช้เป็นที่พูดคุย สาธยายธรรม ตลอดจนเป็นที่ประชุมในราชกิจส่วนพระองค์ ยังปรากฏมีที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไว้สักการบูชาด้วย

พระที่นั่งทั้งสี่นี้จะอยู่บริเวณเดียวกันสามารถเดินเชื่อมต่อกันได้และยังเป็นจุดที่ถ่ายรูปได้สวยงามทั้งเวลากลางวันและกลางคืน โดยเฉพาะที่หอชัชวาลเวียงชัย ซึ่งอยู่ติดพระที่นั่งราชธรรมสภา เป็นรูปทรงกลมสูงประมาณ ๑๐ วา หลังคาเป็นรูปโดมทำด้วยกระเบื้องขาวเมืองเพชรเรียกว่า "กระเบื้องแก้ว" มีบันไดเวียนภายในขึ้นข้างบน (แต่ขอบอกก่อนว่าคนสูงอายุไม่แนะนำให้ขึ้นไปครับ) ใช้เป็นที่ประทับทอดพระเนตรดูดาวในตำราดาราศาสตร์และโหราศาสตร์

ภายในโดมห้อยโคมไฟไว้มองเห็นได้ระยะไกลจากทะเลขึ้นใช้เป็นที่จุดสังเกตการเดินเรือในอดีต ด้านข้างมีเสารองสูง ๑๐ วา สำหรับปักธงมหาราชประจำพระองค์ขึ้นขณะประทับแรม ต่อไปเป็นด้านทิศใต้เป็นฐานอาคารสถานเป็นด้านทิศใต้รับรับรองแขก

เมื่อพร้อมห้องรับแขกและห้องนอนอยู่ใกล้กับพระที่นั่งเพชรภูมิไพโรจน์ มีมุขยื่นออกไปสำหรับทอดพระเนตร โขน ละคร โรงโขนอยู่ห่างด้านทิศประมาณ ๕ วา ปัจจุบันใช้เป็นสถานที่ตั้งหอสมุดแห่งชาติ สาขาพระนครศิวิลและอีกสองสิ่งที่สำคัญของเขาวังคือ

๑. เจดีย์พระธาตุจอมเพชร ตั้งอยู่บนยอดเขาด้านใต้พระราชวังสูงประมาณ ๒๐ วา แต่เดิมเป็นเจดีย์เก่า โปรดฯ ให้ซ่อมและเสริมให้สูงขึ้น ตามแบบเจดีย์ในวัดพระศรีรัตนศาสดารามมีพระบรมสารีริกธาตุบรรจุไว้ภายในองค์เจดีย์ (ตรงนี้มีทางลัดลงด้านล่างเขาดูด้วยครับแต่ทราบว่าเป็นปัจจุบันปิดแล้ว จะเปิดเฉพาะมีงานสำคัญเท่านั้น)

เจดีย์พระธาตุจอมเพชร

๒. วัดพระแก้ว (น้อย) ตั้งอยู่บนยอดเขาด้านทิศตะวันออก สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นวัดในเขตพระราชฐาน เช่นเดียวกับวัดพระแก้วในพระบรมมหาราชวัง มีเจดีย์ที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์สำคัญของเขาวังคือเจดีย์แดง เป็นปรางค์จัตุรมุข ทาสีแดงทั้งองค์มองเห็นเด่นชัดมาก ส่วนโบสถ์ก็จะมีขนาดเล็กแต่ก็มีสีสดสวยงาม มีหน้าบันเป็นลวดลายปูนปั้น รูปเคารพมหาพิชัยมงกุฎ ซึ่งเป็นตราประจำรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ จัดเป็นงานปูนปั้นที่มีชื่อเสียงชิ้นหนึ่งของเมืองเพชรบุรี ส่วนตึกพระสุทธเสลเจดีย์ เป็นเจดีย์หินอ่อน สีเทาอมเขียวอยู่ทางด้านหลังพระอุโบสถ เป็นเจดีย์ทรงกลมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างด้านละ ๓ เมตร องค์เจดีย์สูง ๙ เมตร โดยสลักหินอ่อนเป็นชิ้น และประกอบที่เกาะสี่ชั้นเสร็จแล้ว ได้นำลงเรือมาประกอบใหม่บนเขาวังนี้และครับ

ผู้เขียนยังต้องพาท่านผู้อ่านไปชมวังอีกหนึ่งวังแต่ขอเป็นฉบับต่อไปนะครับ สุดท้ายก็ขอให้คนไทยรักกันและสำนึกในบุญคุณของแผ่นดินที่พาให้เราได้มาชื่นชมอยู่อาศัยติดกับระบบทุนนิยมจนหลงลืมความเป็นไทยของเราไป พบกันฉบับหน้า "วิเศษท้ายชายทะเล"

มารตามหานุรุช

โดย : อุนทุระ

วันก่อนกระผมได้ฟังธรรมบรรยายจากพระรูปหนึ่งที่เป็นที่นับถือของพุทธศาสนิกชนชาวไทยทั่วไป นั่นคือ ท่านพระมหาวิจิตร หรือที่ใครหลายๆคนรู้จักกันในนามว่า ท่าน ว. วชิรเมธี ก่อนหน้านี้ได้เขียนชื่อท่านมานานแต่ไม่ได้ฟังธรรมของท่านสักที เคยได้ฟังมาบ้างอย่างของท่านพุทธทาส หลวงพ่อปัญญา ท่านชยสาโร เป็นต้น แต่พอได้ฟังเรื่องที่ท่านบรรยายมานี้ก็รู้สึกจับใจอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ มักมองข้ามกันไปเรื่องที่ท่านบรรยายนั้นคือ เรื่องมารตามหานุรุช หรือพระมารดาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระศาสดาแห่งศาสนาพุทธที่แม้พระองค์จะทรงดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ๒,๕๐๐ กว่าปี แต่พระเกียรติคุณ ทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างไว้นั้นยังมิได้เสื่อมหายไปตามกาลเวลา แนวทางการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การพ้นทุกข์ สัจธรรมความจริงต่างๆ ยังสามารถนำมาใช้กับโลกปัจจุบันได้

ตลอด ใครก็มักจะกล่าวถึงพระศาสดากัน แต่ผู้มีความเลื่อมใสที่เสียสละจนเกิดสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้อย่างทุกวันนี้คือพระนางสิริมหามายาพระมารดาของพระองค์เอง บทบาทของท่านที่เรารับรู้กันสิ้นสุดเพียงแค่เมื่อทรงพระครรภ์แล้ว พระโพธิสัตว์สิทธัตถะประสูติไปได้เพียง ๗ วัน ก็ทรงเสด็จทิวงคตสิ้นพระชนม์ไป เนื่องจากจากข้อกำหนดของการเป็นพระมารดาแห่งโพธิสัตว์ ซึ่งมีอยู่ว่า พระครรภ์ของผู้ที่จะมาเป็นพระมารดาของพระโพธิสัตว์ จะมีได้เพียงหนึ่งคนเท่านั้น ดังนั้นหากยังทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ก็จะต้องตั้งพระครรภ์ต่อไปอีก พระนางก็ทรงทราบ และยอมรับในข้อกำหนดอันนี้เราจึงทรงปล่อยให้ไปเป็นไปตามข้อกำหนดนั้น การเสียดสีของพระนางจึงเป็นที่มาของความเข้าใจในการตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าในกาลต่อมา เมื่อพระนางสิ้นพระชนม์ก็เสด็จไปเป็นเทวบุตรบนสวรรค์ชั้นดุสิต ที่เป็นชั้นที่จะรองรับบุคคลที่สำคัญ ที่จะเป็นพระโพธิสัตว์ พระปัจเจกพุทธเจ้า ต่อไปในอนาคต

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะทรงออกผนวช แสวงหาไมถยธรรม จนตรัสรู้ตรัสสมมาสัมโพธิญาณแล้ว ก็ได้ระลึกถึงคุณแห่งพระ

มารดา และในพรรษาที่ ๗ หลังจากทรง บรรลุแล้ว ก็ทรงเสด็จขึ้น ไปจำพรรษา ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรดพระพุทธมารดา แต่เมื่ออยู่บนสวรรค์นั้น มีอาจะมาขวางกั้น ความตั้งใจที่จะตอบแทนหนี้ศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ พระองค์ได้ตรัสสอนพระมารดาเป็นเวลาถึง ๓ เดือนจนพระมารดาทรงบรรลุโสดาปัตติผล ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า ผู้สำเร็จชั้นโสดาบันนั้นจะต้องสำเร็จเป็นพระอรหันต์ในเวลาอีกไม่เกิน ๗ ชาติ นั่นถือเป็นการใช้หนี้ศักดิ์สิทธิ์ที่เสร็จสิ้นบริบูรณ์แล้วและจะกล่าวถึงอีกท่านหนึ่งคือ พระนางปชาบดีโคตมีซึ่งมีศักดิ์เป็นพระมาตุจฉา (น้า ที่เป็นน้องสาวแม่) ที่ได้ทรงเลี้ยงดูพระองค์หลังจากสมเด็จพระนางสิริพระชนม์ไป จนพระองค์เติบโต ว่าเป็นว่าพระนางมีศรัทธาอย่างแรงกล้าที่จะถือบวชในบวรพุทธศาสนา แต่ได้รับการปฏิเสธจากพระพุทธานุญาตหลายต่อหลายครั้ง จนในที่สุดพระองค์ทรงอนุญาตอย่างมีเงื่อนไขว่า ต้องยอมรับและปฏิบัติในครุธรรม ๔ หรือกฎเหล็ก ๔ ประการสำหรับภิกษุณี เช่น ภิกษุณีต้องมีจะบวชสามัคคี ๑๐๐ พรรษาแล้วก็ต้องไหว้ต่อพระสงฆ์ซึ่งบวชมาแล้วเพียง ๑ วันก็ตาม เมื่อพระนางยอมรับข้อบังคับนั้น ก็เป็นภิกษุณีองค์แรกของโลกและบำเพ็ญเพียรจน

สำเร็จเป็นพระอรหันต์ของโลกองค์หนึ่ง นั่นถือเป็นการใช้หนี้ศักดิ์สิทธิ์แก่พระนางปชาบดีโคตมีที่สมบุรณ์แล้วเช่นกัน ดังที่ผู้เขียนได้นำมาเล่านี้ จะเห็นถึงการตอบแทนพระคุณอันประเสริฐมาตั้งแต่บัดนั้นแล้ว อยากให้ลองนึกถึงตัวท่านผู้อ่านเองว่า ที่ผ่านมามีได้ทำอะไรที่เป็นการตอบแทนพระคุณของแม่ ทำไปมากน้อยแค่ไหนเพียงไรแล้ว ยังมีสิ่งที่ดีจะทำแต่ยังไม่ได้ทำหรือไม่ เพราะเวลาของคนเรานั้นมันสั้นนัก การตอบแทนเมื่อท่านไม่มีชีวิตอยู่แล้ว คงไม่มีใครมารับรองได้ว่าท่านจะได้รับสิ่งนั้น และจะทำให้ท่านมีความสุขได้ มีเพียงปัจจุบันนี้ที่เรา ท่านๆ ควรเร่งรีบกระทำจะได้ไม่เสียใจเหมือนหลายๆคนที่จะทอดทิ้งแม่ที่ไม่แม่ให้ทอด จะบอกรักก็ไม่แม่ให้บอกรัก อยากดูแลแม่ก็ไม่แม่ให้ดูแลแล้ว สุดท้ายนี้อยากฝากไว้สักนิดว่า อย่าได้เสียใจไป หากตอนนี้บางท่านไม่มีคุณแม่อยู่ก็อย่าเสียใจกับเรา เราตอบแทนพระคุณท่านได้โดยง่าย เช่นว่ากราบกระทำตนให้เป็นคนดีของสังคม หากท่านรับรู้ได้ท่านก็คงดีใจไม่น้อย เพราะเราได้ฝากเกียรติยศชื่อเสียงที่เราเป็นดีให้แก่วงศ์ตระกูลเอาไว้แล้ว

อุนทุระ

โดย พท. พันธิ ภนธะภณธกร

เมื่อไปสอนภาษาไทย ใน **คุนหมิง**

เป็นที่ทราบกันดีว่า ปัจจุบันหลายประเทศในเอเชียมีผู้สนใจเรียนภาษาไทยกันมากขึ้น สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศหนึ่ง
ที่เปิดสอนวิชาภาษาไทยในสถานศึกษาหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมณฑลกว่างซี และมณฑลยูนหนาน นักศึกษาที่เรียนภาษา
ไทยเป็นวิชาเอก เมื่อเรียนได้ ๑-๒ ปีหากพอมีทุนทรัพย์ ก็มักจะมาเรียนต่ออีกในมหาวิทยาลัยหลายแห่งของไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร มีโอกาสรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยจากวิทยาลัยการอาชีพและเทคโนโลยีในยูนหนานหนึ่งมาเรียนที่คณะศิลปศาสตร์ ๒ รุ่น
แล้วซึ่งได้ผลน่าพอใจเพราะเมื่อมาเรียนเพิ่มเติมในไทยแม้เพียงปีเดียวนักศึกษาเหล่านั้นก็พูดภาษาไทยได้ชัดเจนและคล่องแคล่วมากขึ้น

แม้บางสถานศึกษาในจีนไม่มีการเปิดสอนภาษาไทยเป็น
วิชาเอก แต่นักศึกษา จำนวนไม่น้อยก็ประสงค์จะเรียนภาษาไทย
เป็นวิชาเลือก ดังมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง
คุนหมิง(KUST)ซึ่งได้ทำสัญญาความร่วมมือทางการศึกษากับ
มทพร. เมื่อต้นปีพ.ศ.๒๕๕๒ จากนั้น KUST ได้มีหนังสือเชิญให้
ดิฉันไปสอนวิชาภาษาไทยที่นั่นเป็นเวลา ๑ เดือน (๑ มีนาคม-๑
มิถุนายน ๒๕๕๒) แม้จะเป็นช่วงสั้นๆ แต่ก็พอมีเรื่องสังเกต
บางประการมาแล้ว สู่ท่านผู้อ่านได้นี้บ้าง

ประการแรกคือเรื่องภาษา ความรู้ภาษาไทยสำหรับสอน
ไม่ใช่เรื่องใหญ่เพราะเป็นความรู้พื้นฐาน แต่นักศึกษาที่เลือกเรียน
วิชานี้ประมาณร้อยละ ๙๗ ไม่เคยเรียนรู้ภาษาไทยมาก่อนเลย
นักศึกษาในความรับผิดชอบของดิฉัน ๑๒๐ คน มีเพียง ๔ คน
เท่านั้นที่เคยเรียนรู้อาบบ้างเล็กน้อยและยังไม่สามารถสื่อสารด้วย
ภาษาไทยได้ ส่วนดิฉันก็มีความรู้ภาษาจีนกลางแค่พอรู้ซึ่งใช้
บรรยายเนื้อหาภาษาไทยได้เช่นกัน ฉะนั้น ทั้งผู้สอนและผู้เรียน
ต่างต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร นักศึกษาที่เลือก
เรียนกับดิฉันต้องแน่ใจว่าสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้พอ
สมควร ส่วนดิฉันก็ต้องมั่นใจว่าสามารถอธิบายขยายความเนื้อหา
ภาษาไทยด้วยภาษาอังกฤษได้ตลอดรอดฝั่ง ในกรณีเช่นนี้ หากครู
ผู้สอนวิชาภาษาไทยท่านใดจะไปสอนบ้าง ก็ต้องเตรียมความ
พร้อมด้านภาษาอังกฤษให้ใช้การได้อย่างดี มิฉะนั้น นักศึกษาจะ

พากันหลีกเหลืหน้าไปจากท่านอย่างรวดเร็ว มีข้อน่าสังเกตคือนักศึกษาในชั้นเรียนของดิฉันส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ผิดบ้าง
ถูกบ้างแต่พวกเขากลับพูด กล้าซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีแก่นสาร และกล้าเสนอแนะ นักศึกษามทพร.น่าจะฝึกฝน
ในเรื่องเหล่านี้เช่นกัน

ประการต่อมาคือ**ความพร้อมในการสอน** ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาและสื่อการสอนให้พร้อมสรรพ การสอนแบบสูกเอาเผากิน
หรือแบบหาเข้ากินคำใช้ไม่ได้สำหรับที่นี่ อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ พวกเขา
จึงมักมีคำถาม การโต้ตอบ และการแสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ หากผู้สอนความรู้ไม่แน่น นักศึกษาอาจแสดงปฏิกิริยาเชิงลบได้โดยไม่
เกรงใจ ในทางกลับกัน หากเขาเกิดความศรัทธา เขาก็แสดงออกอย่างเด่นชัด

อีกประการหนึ่งคือ**การตรงต่อเวลาและการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์** นักศึกษาส่วนใหญ่จะมาถึงห้องเรียนก่อนเวลาประมาณ
๓๐ นาที แล้วทบทวนวิชาของตนอย่างเงียบๆ ที่เหลือจะมาทันเวลา มีน้อยมากที่มาสาย ขณะเรียนก็ตั้งใจเรียนมาก ฝึกฝนกันอย่าง
จริงจัง และแข่งขันกันอยู่ในที่ ผลการเรียนจึงออกมาดีมากเป็นส่วนใหญ่ คุณลักษณะเด่นชัดของนักศึกษาที่ดิฉันสอนคือ ความอดทน
ขยันหมั่นเพียร และสู้อุปสรรค พวกเขาบอกดิฉันว่าภาษาไทยเรียนยาก แต่ดิฉันก็เห็นเขาพยายามอย่างไม่ย่อท้อ ดิฉันอดนึกถึงลูกศิษย์
บางส่วนที่เมืองไทยไม่ได้ อยากให้เป็นอย่างเขาบ้าง

ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนเล็กๆของเรื่องต่างๆที่อยากเล่าให้ท่านผู้อ่านทราบ ยังมีอีกหลายเรื่องทั้งที่ควรถือเป็นแบบอย่าง และไม่ควร
นำมาปฏิบัติ ซึ่งคง จะได้เล่าในโอกาสหน้า

อย่างไรก็ตามมีข้อน่าสังเกตว่า
นักศึกษามีความสนใจใฝ่รู้ภาษาไทยมาก
ขึ้นเพื่อหวังจะเปิดโอกาสการประกอบ
อาชีพของตนในอนาคตทั้งภายใน
แผ่นดินใหญ่ และในประเทศไทย เมื่อ
เป็นเช่นนี้ ท่านผู้อ่านคิดว่าการเรียน
การสอนนักศึกษาของเราให้แข่งขันกับ
ชาติอื่นได้ควรดำเนินการอย่างไร

ศิลปะวิจักษ์

โดย คำแก้ว บ้านใหม่

ความเชื่อ ความจริง ความงาม

ความเชื่อ

เมื่อมนุษย์เกิดความสงสัย อยากรู้ อยากเห็นความจริง ดังกล่าวนี้นี้ได้ก่อให้เกิดความเชื่ออันมากมายเพื่อค้นหาปัญหาและคำตอบที่คนทั่วไปมองไม่เห็น ด้วยวิธีการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล และความเชื่อต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่ได้มีข้อสรุปว่าความเชื่อนั้นดีหรือไม่ดีเท่ากันอย่างไร หากแต่ต้องใช้วิจารณญาณของตนในการตรวจสอบความเชื่อนั้น ๆ ประเด็นความเชื่อในเรื่องของความงาม เรายังจะมีข้อถกเถียงกันอยู่เสมอว่า ความงามที่แท้จริงคืออะไร อะไรคือความงาม ความงามมีอยู่จริงหรือไม่ ในยุคสมัยหนึ่งเราเชื่อว่า ความมีอยู่จริงของความงามได้แบ่งความเชื่อออกเป็น ๒ กลุ่ม

กลุ่มแรกเชื่อว่าความงามมีได้มีอยู่จริงในวัตถุหรือสรรพสิ่งใด ๆ ในโลก แต่ความงามอยู่ที่ใจของเราเอง เป็นเพียงการสร้างจินตภาพของเรา เป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจของเรา หรือความรู้สึกของเราที่ว่างาม น่าชื่นชม ดังนั้นการตัดสินความงามของความเชื่อกลุ่มนี้จึงไม่ตายตัว ขึ้นอยู่กับความรู้สึก หรือรสนิยมของแต่ละคน การที่เราจะเข้าใจและซาบซึ้งความงามทางศิลปะที่ศิลปินแสดงออกมาได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการหยั่งรู้ที่เกิดขึ้นในใจ (Intuition) ของแต่ละบุคคล

กลุ่มที่สองเชื่อว่า ความงามมีอยู่จริงในวัตถุหรือโลกภายนอก ไม่เกี่ยวกับความรู้สึกของมนุษย์ การที่เรามีความเห็นเรื่องของความงามต่างกันไม่ได้หมายความว่าจิตใจเราผิด แต่ความงามมีอยู่จริงในโลกภายนอก มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ดังเช่นถ้าเราตัดสินใจว่างานศิลปะชิ้นหนึ่งว่างาม นั่นไม่ได้หมายความว่าความคิดของเราทำให้งานศิลปะชิ้นนั้นงาม แต่ลักษณะของงานศิลปะชิ้นนั้นต่างหาก ที่มีคุณสมบัติที่ร่วมกัน คือ คุณภาพบางประการที่ทำให้เกิดประสบการณ์ ความรู้สึกทางด้านสุนทรียภาพ ซึ่งการเข้าถึงจะต้องได้รับการพัฒนาจิตใจอย่างเต็มที่จนสมบูรณ์ จนเกิดการสัมผัสถึงความงามมาตุฐาน

ต่อมาในยุคสมัยใหม่ช่วงศตวรรษที่ ๒๐ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ได้ส่งผลให้ความเชื่อทางความงามเปลี่ยนไป ดังเช่นทฤษฎีทางจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้ส่งอิทธิพลต่อความเชื่อทางความงามที่ว่า ความฝันและศิลปะเป็นการแสดงออกที่มีรากจิตไร้สำนึก (Unconscious) ที่ถูกเก็บกดไว้ลึกมาก โดยมีเหตุผลบังคับซึ่งจะพยายามแสดงออกมาในความฝันและศิลปะ ทฤษฎีสัมพันธภาพของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) ที่ส่งผลต่อความเชื่อทางความงามในเรื่องของช่องว่างและเวลา รวมไปถึงสัมพันธภาพของแต่ละสิ่งที่มีต่อกัน เป็นต้น ดังกล่าวนี้นี้ ความเชื่อทางความงามจึงมีทั้งที่แบบวิทยาศาสตร์ ความงามมาจากทฤษฎีการสร้างสรรคจากอัจฉริยะภาพของผู้สร้างสรรคผลงาน ผลงานศิลปะมีคุณค่าที่ต้นฉบับ มีความเป็นเอกภาพ และตัดทอนไปสู่ความบริสุทธิ์ มีตระหนักรู้ในตัวเองโดยไม่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งอื่น

เมื่อสังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคไร้พรมแดน ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ มีความเชื่อมโยงกันทั่วโลก ผู้คนเริ่มขาดความมั่นใจกับความคิดและความเชื่อแบบเดิม ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเชื่อใหม่ในยุคที่เรียกว่า หลังสมัยใหม่ หรือที่เรียกว่าความเชื่อแบบหลังสมัยใหม่ หรือลัทธิหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) แนวคิดนี้แพร่หลายในวงการวิชาการทั้งทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปกรรมและหลาย ๆ วงการ คำว่าหลังสมัยใหม่จึงมีบทบาทมากขึ้น แม้ว่าความหมายที่แท้จริงของคำนี้ยังไม่คมชัดมากนัก ความเชื่อในความงามแบบหลังสมัยใหม่ เชื่อว่าความงามของศิลปะมีลักษณะที่หลากหลาย ความเต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงบนฐานของความซับซ้อนทางวัฒนธรรม ความงามไม่มีมิติสัมพันธ์ที่ตัดสินผ่านทางคติทางวัฒนธรรม ศิลปะมีการผสมผสานและปฏิเสธความเป็นเอกภาพ เชื่อในความงามของการผลิตซ้ำ และปฏิเสธความเป็นต้นฉบับ มุ่งสนองการบริโภคและวัฒนธรรมมวลชน หลอมรวมความเชื่อทางความงามอย่างเป็นบริบท รวมทั้งต่อต้านความเชื่อแบบสมัยใหม่

ผลงานจิตรกรรมแนวอิมเพรสชันนิสม์
โดยศิลปินชาวอิตาลี ปีแยร์ ปอล ปัวสโซ (Pierre Paul Poussin) วาดภาพโดยศิลปิน (จิตรกรชื่อ)
ที่สร้างสรรคขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๖

ความจริง

ตรงกับข้ามกับความไม่จริง หรือสิ่งที่เห็นเท็จ เรายังจะตั้งคำถามอยู่เสมอว่าสิ่งใดคือความจริง ความจริงมีจริงหรือไม่ อะไรคือสิ่งที่กำหนดความจริงขึ้นมา ในแต่ละสังคมมีความจริงที่เหมือนกันหรือไม่ ทั้งนี้จึงใคร่ขอเสนอความจริงในมิติต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) ความจริงที่เป็นไปตามธรรมชาติ (Reality) กล่าวคือ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย
- ๒) ความจริงที่เป็นไปตามกฎของธรรมชาติ (Fact) กล่าวคือ ของตกจากที่สูงลงที่ต่ำ การนำเข้า การเอาออก การเคลื่อนไหว
- ๓) ความจริงที่เกิดจากการเห็นและข้อคิดเห็น (Truth) กล่าวคือ ข้อสรุปที่เป็นแนวทางการดำรงอยู่เป็นกฎหมาย กรอบระเบียบเพื่อการปฏิบัติต่อกัน
- ๔) ความจริงที่เป็นผลของการเห็น (Feeling) กล่าวคือ ความคิดตามที่เป็นจริงทั้งสามแนวทางข้างต้น สรุปเป็นความรู้สึกเฉพาะตน

ความงาม

เป็นความคิดที่เกิดขึ้นหลังจากที่เรารับรู้ ความงามเป็นเรื่องของสุนทรียศาสตร์ เป็นเรื่องของอารมณ์ ความพึงพอใจ เป็นเรื่องเฉพาะตน เป็นเรื่องของความรู้สึก ใจ ความใฝ่รู้ในเรื่องความรู้สึกงาม ไม่งาม โดยไม่หวังผลตอบแทน เพื่อหาแนวทางประเมินว่า อะไรงาม อะไรไม่งาม

แต่ละคนแต่ละกลุ่มมีมิติของความเชื่อ ความจริง และความงามที่ต่างกัน สังคมประชาธิปไตยมีเสรีภาพทางความคิด การเสพความงามในศิลปะของไทยที่มีทั้งกระแสศิลปะแนวประเพณี ศิลปะลัทธิวิชา ศิลปะสมัยใหม่ และศิลปะหลังสมัยใหม่ทั้งหมดนี้ไม่มีความเชื่อทางศิลปะใดที่ถูกต้องเป็นที่สุด การซาบซึ้งในศิลปะที่หลากหลายไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแต่ต้องทำความเข้าใจกับแนวทางความเชื่อ ความจริง และความงามของศิลปะชิ้นนั้น ไม่จำเป็นต้องตัดสินความชอบหรือไม่ชอบ เพียงแต่เปิดใจให้กว้าง และยอมรับในปรากฏการณ์ทางศิลปะที่เกิดขึ้น เมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่แตกต่างกัน สุนทรียะหรือความงามก็มีใช้สิ่งที่มีตัวตนแน่นอน แต่สามารถจับต้องได้ ด้วยความเข้าใจกับสิ่งนั้น ความงามมิได้ซาบซึ้งกับแบบใดแต่เดียว แต่จะมีบริบทต่าง ๆ โดยรอบ ทั้งในเรื่องของเวลา พื้นที่ สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม การเมือง กระแสความนิยม และสิ่งอื่นที่แวดล้อมอีกมากมาย ดังกล่าวนี้อาจเป็นข้อเสนอนะสำหรับคนในสังคมที่มีความเชื่อที่แตกต่างกันได้

วิถีไทย : สภากาแฟ

โดย บณกุล ๓

"ติดึก แก้วอะไรคือ นครปฐม" ครูวังตั้งคำถามแบบกว้างสันฟ้ามหาสมุทร
 "พระปฐมเจดีย์สิ นังอยู่ที่ยังมองเห็นเลย" นายถึกคนขับรถสองแถวบอก
 "ข้าว่าต้องข้าพหลาม ก็นอรัย แดนน้อยไปหน่อยจะ กระบอกหนึ่งมีข้าพหลามน้อยเดียว" ฟังก็งง
 "หมย่าชิดู ใครมานครปฐมไม่ได้กินหมูก็เหมือนไม่ได้มา จริงไม๊" ใช้ขวานมือไม้เปิดประเด็นต่อ
 "ว่าเข้านั้น แต่ระง่อน้อยอย่าถูกหลอกกลายเป็นหมูนะโว้ย" นำขัศรทวนดวงเสริมเสียงหัวเราะได้ฮาใหญ่
 "อันว่าพุทธมณฑล นั้นละใช่เลย มีใครไม่รู้จักพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมบ้าง เดียวนี้เจริญสุดลูกหูลูกตามิมหาวิทยาลัย
 มีหน่วยราชการ มีศูนย์การค้า มีโลดส์ ทำให้ที่ดินแถบนั้นแพงยังกะทองคำ" เสนาะหรือป้าเนาะของก๊วนสาธยายต่อพร้อมรินน้ำชา
 ยกช่ออย่างได้อารมณ์
 "แต่อย่าไม่ค่อยชอบโลดส์เลยวะ มันผูกขึ้นเป็นดอกเห็ด ที่นี้ ที่นั่น ร้านโชห่วยของฮั้วมันเลยขายไม่ค่อยออก ฮั้ว" แป๊ะจูน
 เหม็นเข้าให้
 "ก็เสียไม่ค่อยปรับปรุงร้านเลยนี่ หนู แม่จูนบวริงออกให้พ่่านแล้วใครจะเข้ามาซื้อ ออกมาน่าร่วมก๊วนอย่างนี้ กลับไป
 เจ็บมวยไม่ดังหุยานหรือ" ครูวังเหน็บเนียนเรียกเสียงฮาได้ฉีกก

แลลดอ่อนยวบเข้าวันอาทิตย์ ลมพัดเย็นสบาย บรรยากาศเป็นใจ สมาชิกสภากาแฟร้านเจ๊กเห็บ
 ริมทางรถไฟ ก๊วนครูวินกำลังเพลิดเพลินกับการเสวนาบ้านี่ลายกับการบ้านการเมืองที่ตนเองอาศัยอยู่ เลือ
 เสวนาบาทุสสุดศฤกเมื่อรถที่วิ่งผ่านสักพักก็เริ่มส่อ

"เอะละ เอะละ จันเปลี่ยนคำถามใหม่ นครปฐมยังไม่ได้ในเรื่องอะไรบ้าง"
 ครูวังตะล่อม ให้แคบเข้า แต่ก็ยังกว้างยังกับแม่น้ำนครไทยครืออยู่ดี
 "เหม็นขึ้นหมู" จำเดิมจึงตอบแรงหน้าก่อนใคร แต่เสียงครูวังแย้งขึ้นทันทีเหมือนกัน
 "แหมจำ เริ่มไม่เป็นมงคลเลย เดียวนี้เขามีวิธีบำบัดแล้วเขาเอาไปหมักใช้สาร
 ชีวภาพเทราคลงไป ได้แก๊สเอาไปจุดมัน ชีวมุตาแห่งเป็นปุ๋ยอินทรีย์รสดีใส่พืชผักทำผัก
 ปลอดสารพิษให้เรากินเชียวนา"
 "แต่บางแห่งมันไม่ปรับปรุงเลย ปด้อยลงตลอด ลงคลองทำให้คนอื่นเดือดร้อน"
 จำเดิมยังว่าต่อ
 "แล้วจำทำไม่ไม่จับละ" ป้าเนาะแฉว แล้วว่าต่อ "ป้าว่ายาบ้าเป็นปัญหาใหญ่
 ที่ต้องช่วยกันจับได้ต้องประหารชีวิตสถานเดียวลูกหลานเราเสพติดแล้วมันเหมือนผี
 คองเหลือง ยังไม่ตายแต่ค่อย ๆ สูบเลือดพ่อเลือดแม่ เลือดพี่น้องให้หอมชืดไปด้วย
 ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล และบอกเบาะแสบักตำรวจ ได้ตัวผู้ค้ารายใหญ่ต้องเชิญมัน
 ไปลงนรกเสีย จำเคยวิสามัญฯไม๊!" ฮั้ว... ป้าแฉวใส่จำเข้าให้แล้ว

"เรื่องนี้ เราถือสอดส่องดูแลอยู่นะครับ" สาริต สماعيل
 อดต.เสริมบ้าง "แต่ทางแก้ไขคือสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนไม่
 หลงไปเสพ เราส่งเสริมให้เด็กเล่นกีฬา มีเครือข่ายการพัฒนา
 เยาวชนสร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น รักบ้านเกิด ส่งเสริม
 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่องอย่างนี้พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ต้อง
 ให้ความร่วมมือด้วยนะครับ"

"ผมเห็นด้วยกับท่านสาริต" ครูวังเสริมต่อ "บ้านเรา
 มีวัดเก่าแก่มากมีสายน้ำ มีเรือสวนไร่นา มีชุมชนที่มีชีวิต มีความ
 เป็นอยู่ดั้งเดิม นำมามาเป็นจุดขายเชิงพาณิชย์ หากจัดการ
 ท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์เน้นวิถีชีวิตที่เป็นธรรมชาติ เราสร้าง
 รายได้ให้ชุมชนได้ และที่สำคัญเด็ก ๆ ก็หารายได้จากการ
 ท่องเที่ยวได้ เด็ก ๆ เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
 ขอให้ดูคอนหาวิกกับลำพญาเป็นตัวอย่าง"

"ครูผมขอถามบ้าง เราว่า น่าจะทวมนครปฐมไหม"
 "ติดึกถามแบบเลี้ยวหักมุม บรรดาสมาชิกสภากาแฟถึงกับกลั
 ไม่ทัน น้ำอัดต้องเอ๋ยขึ้นก่อน

"ถามถามอะไรวะ ข้าอยู่มาตั้งแต่เกิด ที่นั่น ๆ เห็นจะมี
 อยู่ครั้งเดียวตอนรัฐบาลเขามันน้ำจากกรุงเทพฯฝากให้พวก

เราปิอะไรก็จำไม่ได้แล้ว แต่ก็เตือนรอนไม่นานเท่าไรว่าแต่
 เอ็งถามอย่างนี้หมายความว่าอะไร"

"คือว่า ถ้าโลกก่อน หิมะละลาย น้ำจะไหลลงทะเล น้ำ
 ทะเลมีมากขึ้นก็จะท่วมชายทะเล ท่วมเมืองสมุทรปราการ
 สมุทรสาคร สมุทรสงคราม แล้วมันก็จะถึงนครปฐมไหมเนี่ย ?
 แล้วเราจะ..."

"เอะละ..เอะละ พอแค่นี้ กลับบ้านดีกว่า" ครูวังตัดบท
 "แต่ว่า ลองกลับไปคิดถึงนะ แล้วค่อยมาว่ากันต่อ"

โดย : กองประชาสัมพันธ์

พระควงวศ โสทรไตรสรณ อธิการที่มจร พระนคร พื่อนผู้มีความรู้เป็นผู้พิจารณา เจ้าหน้าที่จะให้ศึกษา และเขียนประวัติการนิยการพระควงวศ ทำหนังสือลักษณะให้ชมคณะ จากนั้นได้ร่วมประชุมผู้มาถวายสักการะพระควงวศผู้พี่ชายโดยคณะมารวมถึงเถรธรรมวงศมจรพระควงวศได้ และทำพิธีบรรจุพระควงวศในโพธารามณเฑียรสำนักโองการ เนื่องในวันคล้ายวันประสูติของพระพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาแห่งกรุงเทพมหานคร ในปีนี้ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ พระควงวศได้เทศน์ในโลโยธราชสมภพพระนคร (ศูนย์พิธีการพระนคร) โองการมาเป็นวิทยาทานต่อพระคฤหัสถ์เจ้าการแห่งวงมจร ในทุก ๆ ปีวันขึ้นที่สิบยก่า ดิษยี่ปี่จจุบันถือวงมลายี ดอกกุหลาบสีแฉมมาราบแล้ว แล้วถือโอกาสส่งสร้อยกัน เบียดกันไว้พระอนุสาวรีย์ซึ่งมีศาลเจ้าอาทิตย์ไว้ ขนูปรับ แสงเทียน แสงจากโคมไฟ ทุกคนเป็นในท่าอันเอนกายไปโดยพระควงวศได้ลง ฐิพี ดอกกุหลาบแดงลงเป็นพระขอมกตัญญูเป็นที่ตั้งรูปประพจน์ขึ้นของพระองค์ท่าน ขึ้นภาพเหล่านี้เพื่อพื่อนให้มีความเคารพ สักการะและพิธีพินิยการพระควงวศในวันคล้ายวันประสูติเพื่อพื่อนได้เรียนรู้ภาพพินิยการพระควงวศที่ครั้งถึงลงแล้วให้สังคมไทย พื่อเป็นเยี่ยงอย่างต่อไปในสังคมและสังคมพุทธมจรลงนามพระ...
นอกจากนี้เรื่อนอกจากนี้ สักยังได้จัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย การประกวดพระและสัตว์ทรงคน เป็นประจำทุกปี เรียกว่าเป็นประเพณีปฏิบัติกันมานานอย่างเช่นในวันในอาภากร คือการเสด็จมณฑิพจิตต์ด้วยพระควงวศพระคฤหัสถ์เข้าเฝ้าเบื้องหน้า

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้สืบทอดพระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการอนุรักษ์ทรัพยากรของประเทศ ภายใต้โครงการ **อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ** โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากร อนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรพันธุกรรมพืช ดังนั้นพระพรหมคง จึงได้จัดโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานนี้ ภายใต้โครงการ **อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ** ของโครงการ ในงาน **ประชุมวิชาการและนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ : พันธุวิถีใหม่ในฐานไทย** ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ต.บางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี โดยมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดโครงการ จากนั้นได้ทอดพระเนตรนิทรรศการของ มห.พระนคร โดยมี **ดร.ดวงสุดา เต๊ะศิริขันธ์** อธิการบดี ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา เข้าร่วมเสด็จ พร้อมทั้งทูลเกล้าฯ ถวายของที่ระลึก

นายประสงฆ์ เอื้อราษฎร์ ผอ.กองศิลปวัฒนธรรม กล่าวว่า การดำเนินโครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย ในการดำเนินกิจกรรมย่อยภายใต้โครงการพัฒนารูปผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปไม่แป) จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยโครงการพัฒนารูปผลผลิตทางการเกษตร (การแปรรูปชีสหมูหยอง) จากคณะเทคโนโลยีการเกษตร โครงการการนำขยะสด เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อาหาร (การแปรรูปกล้วย) จากสถาบันวิจัยและพัฒนา และโครงการการถ่ายทอดเทคโนโลยีงานประดิษฐ์ จากคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น โดยทุกโครงการล้วนเกิดประโยชน์ ซึ่งนำไปสู่การอนุรักษ์ฯ พัฒนาและส่งเสริมประโยชน์อย่างยั่งยืน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มทร.
พระนคร จัดโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม โดยได้มีพิธีเปิดงานที่เกียตริณางเสริมให้ดูอาคาร
สีน้ำตาล และชุมชน เป็นชุมชนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและ
สิ่งแวดล้อมมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ส่วนงานอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรม โดยได้ศึกษาจาก จำนวน ๔ สถานที่ คือ
หมู่บ้านไททรงดำ อุทยานประวัติศาสตร์ ศาสตักพระนครศรี
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราช
ดำริ จังหวัดเพชรบุรี และพระอารามหลวงในจังหวัด
ปทุมธานี ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ทอดผ้าป่าสามัคคีวัดไทยในเมืองแมนเชสเตอร์

รศ.ดวงสุดา เตโชติรส อธิการบดี มทร.พระนคร พร้อมด้วยคณะผู้บริหารคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ร่วมเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคี ณ วัดศรีรัตนาราม เมืองแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ จำนวนเงินทั้งสิ้น ๕๐,๐๘๖ บาท ในโอกาสนี้ มทร.พระนคร ได้มีมนต์พระมหาปทานน์ เจ้าอาวาสวัดศรีรัตนาราม เมืองแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ มารับเงินทอด และรับถวายผ้าป่าจากมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมห้องเพชร คณะวิศวกรรมศาสตร์ จักรพงษ์มณฑลภูธรแต่ท่านผู้มีจิตศรัทธาที่ร่วมเป็นเจ้าภาพ และร่วมบริจาคทุนทรัพย์ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดคุ้มครองให้ท่านและครอบครัวประสบแต่ความสุข ความเจริญ ด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ทุกท่านเทอญ

สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

นายประสงค์ เขียวเจริญ ผอ. กองศิลปวัฒนธรรม มทร.พระนคร เป็นประธานในพิธีเปิด โครงการการสัมมนาปฏิบัติการ เรื่อง "การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ปี ๒๕๕๓" โดยได้นำนักศึกษากว่า ๔๐ คน เข้าร่วมการสร้างจิตสำนึก ณ ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ มูลนิธิชัยพัฒนา จ.นครนายก ในระหว่างวันที่ ๑๑-๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การศึกษาตามพระราชกรณียกิจอันเป็นที่มาของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและซาบซึ้งในพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดจนพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ตลอดจนนำนักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ การควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม เช่น ป่อบำบัดน้ำเสีย แบบฝังใต้ผิวดิน Cross Section ก่อ หรือแปลงหญ้าแฝก เพื่อแสดงให้เห็นถึงการทำงานของรากหญ้าแฝกที่ยึดดิน รวมถึงแปลงทดลองแก่กล้าดินในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยว และต่อด้วยการศึกษากิจกรรมเคมีทางธรรมชาติมาใช้ทำสบู่ แชมพู น้ำยาล้างจาน การทำนุยชีวภาพ ฯลฯ

รับถวายผ้าที่บุญกุศลเสริมบารมี

คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี รศ.ดวงสุดา เตโชติรส อธิการบดี นำร่วมงานนำบุญกุศลเสริมบารมี ถวายแด่พระเทพคุณาภรณ์ เจ้าอาวาสวัดเทพราชภูธร และทอดผ้าป่ามหาจุล ในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ณ วัดเทพราชภูธร นอกจากนี้ภายในงานคณะเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรียังมีส่วนร่วมในการจัดตกแต่งสถานที่ด้วยการจัดดอกไม้ประดับบริเวณงาน และการจัดเตรียมอาหารต้อนรับแขกผู้ร่วมงาน อีกด้วย

ราชบัณฑิตยสถานร่วมใจ สืบสานวัฒนธรรมไทย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จัดโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเทศไทยในกิจกรรม "ราชบัณฑิตยสถานร่วมใจ สืบสานวัฒนธรรมไทย" เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน โดยจัดให้มีพิธีรับมอบพระพุทธรูป ด้วยบรรยากาศแบบไทย ๆ ที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น

ค่ายสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมไทย กระตุ้นเยาวชนศึกษาปรัญชาศิลปวัฒนธรรมไทย

คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร จัดโครงการค่ายสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมไทย แก่นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ จำนวนกว่า ๑๕๐ คน กระตุ้นให้นักศึกษามีความสำนึกรักและหวงแหนในมรดกของชาติทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ประกอบด้วยกิจกรรมการอบรมปลูกจิตสำนึกรักศิลปวัฒนธรรมไทย การศึกษาฐานด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น จ.สุพรรณบุรี และการนำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อการอนุรักษ์โครงการ ดังกล่าวจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๓-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ณ คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์และศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น จ.สุพรรณบุรี

พัฒนาผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรเพื่อใช้ประโยชน์จากพืชอนุรักษ์

คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร จัดโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรเพื่อใช้ประโยชน์จากพืชอนุรักษ์แก่นักศึกษา จำนวนกว่า ๑๐๐ คน ณ ศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศูนย์คลองไผ่ จ.นครราชสีมา เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้เทคโนโลยีการผลิตพืชผลทางการเกษตรสมัยใหม่ พร้อมทั้งบูรณาการความคิดและต่อยอดความรู้ให้เกิดเป็นผลงานใหม่สร้างสรรค์สู่การถ่ายทอดแก่ชุมชนและสังคมในโอกาสต่อไป โดยการนำความรู้ด้านเทคโนโลยีและผลิตผลทางการเกษตรที่ได้รับจากศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ มาเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่สร้างสรรค์อย่างเป็นรูปธรรม เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ณ ศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ศูนย์ภูมิโอบีโอบีคุณธรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มทร.พระนคร จัดโครงการคนรุ่นใหม่ใส่ใจคุณธรรม จริยธรรม โดยได้เชิญ ผศ.ธานี คงเพชร ผู้ช่วยอธิการบดีและผอ.กองพัฒนานักศึกษา บรรยาย เรื่อง การปฏิบัติตนของนักศึกษาในสังคมปัจจุบัน และ พระอาจารย์เมธี จิตโร จากวัดสรีรย้อยทอง บรรยาย เรื่อง คุณธรรม จริยธรรม สำหรับคนรุ่นใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเผยแพร่วัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ที่ประเทศตุรกีและโรมาเนีย

อาจารย์วัชรพงษ์ สูงปานเขา อาจารย์จากคณะศิลปศาสตร์ นางสาวทิพย์วรรณ พรหมกลกร นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ และนางสาวชญาณี ยศเรือง นักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เดินทางไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในมหกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติ ในงาน Amasaya for International Culture and Arts Activities ระหว่าง วันที่ ๑๑ - ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ประเทศตุรกี จากนั้นจนถึงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เดินทางไปแสดงที่ประเทศโรมาเนีย

Year Best ปลุกจิตสำนึกนักศึกษาสร้างคุณธรรมรับผิชอบต่อสังคม

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มทร.พระนคร จัดโครงการ Year Best ให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เกิดความตระหนักในบทบาทหน้าที่ ด้วยโครงการ ปลุกจิตสำนึกของนักศึกษาเพื่อสร้างคุณธรรมรับผิชอบต่อสังคม ประกอบด้วย กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาจิตใจ การส่งเสริมประชาธิปไตย การป้องกันสารเสพติด และการเข้าวัดฟังพระธรรมเรื่องการใช้หลักธรรมส่งเสริมการศึกษาโดยทางคณะฯ ได้รับเกียรติจากวิทยากร พระวิทยากร จากวัดเทวราชกุญชร วรวิหาร จากหน่วยงานภายนอกที่มีความรู้เฉพาะทางเป็นผู้บรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษา ทั้ง ๓ ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์นโยบายสถานศึกษา ๓ ดี (๓D) อันได้แก่ Democracy ด้านประชาธิปไตย Decency ด้านคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นไทย และ Drug-Free ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด ในระหว่างวันที่ ๑๔-๑๖ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีนักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้นกว่า ๒๐๐ คน ณ อาคาร D-HALL คณะศิลปศาสตร์ อุดมสารกมล มทร.พระนคร และวัดเทวราชกุญชรวรวิหาร

บริษัท สืบสวนสอบสวนไทย

วันสงกรานต์ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ของไทยที่มีมาแต่โบราณเป็นประเพณีที่มีความงดงาม อ่อนโยน เอื้ออาทรและเต็มไปด้วยบรรยากาศของความกตัญญู ความสนุกสนาน ความอบอุ่นและการให้เกียรติเคารพซึ่งกันและกัน โดยใช้น้ำเป็นสื่อในการสร้างสัมพันธไมตรี ดังนั้นคณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้จัดโครงการส่งเสริมกิจกรรมวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ โดยจัดให้มีพิธีการทำบุญเลี้ยงพระเพลพระสงฆ์จำนวน ๙ รูป พิธีสงฆ์นำพร และต่อด้วยการรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๓

โครงการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.พระนคร จัดโครงการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช เมื่อวันที่ ๒๖ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๑ (คลองพระ) ตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง จังหวัดตราด

โครงการศึกษาดูนกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดเส้นทางเข้าพระธาตุ - ทำนบกั้น - นครชัยศรี

ศึกษาดูนกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ณ ทำนบกั้น - ปทุมธานี - สุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำปทุมธานี และศูนย์อนุรักษ์ควายไทย

